

چه کسی راه لودر رابه «پادگان روس ها» باز کرد؟

تخریب بنای تاریخی سبزوار و ابهام درباره عملکرد دستگاه های متولی

در نشست هم اندیشی درباره میدان نفتی سهراب، منتقدان از بی اعتمادی، ضعف ارزیابی اجتماعی و خطر تشدید تنش های منطقه می گویند

واکاوی پرونده «سهراب»

مسیر نوین پایش کیفیت هوا در ایران؛ از داده های ناقص تا مدیریت هوشمند

می تواند گام های بلندی در مدیریت کیفیت هوا بردارد.

راهکارهای عملی و امیدبخش

گزارش مرکز پژوهش ها مجموعه ای از راهکارهای عملی و شذنی را پیشنهاد می کند که با سرمایه گذاری معقول و همکاری نهادهای مختلف قابل اجراست؛

بازنگری و بهینه سازی شبکه موجود با هدف استفاده حداکثری از ظرفیت فعلی

ایجاد شبکه ملی یکپارچه برای انتشار برخط و شفاف داده ها

تدوین استاندارد و دستورالعمل برای استفاده از حسگرهای کم هزینه

اجرای پالیوت پایش ترکیبی در چند کلان شهر به عنوان گام اولیه توسعه مدل های پیش بینی گر مبتنی بر هوش مصنوعی

توانمندسازی نیروی انسانی برای بهره برداری از فناوری های نوین

این اقدامات، ضمن بهبود کیفیت داده ها، زمینه ساز تصمیم گیری دقیق تر و کارآمدتر در حوزه مدیریت آلودگی هوا هستند.

چشم انداز پیش رو: از داده تا تصمیم

ارزش یک شبکه پایش، نه در تعداد دستگاه های آن، بلکه در توانایی آن برای پاسخ به یک پرسش اساسی است: «برای کاهش آلودگی هوا و حفظ سلامت شهروندان، امروز چه تصمیمی باید بگیریم؟»

گزارش مرکز پژوهش ها، پایش محیطی را «سیستم عصبی مرکزی حکمرانی هوشمند کیفیت هوا» می نامد؛ سیستمی که با ترکیب هوشمند ایستگاه های مرجع، حسگرهای کم هزینه، داده های ماهواره ای و هوش مصنوعی، می تواند زیرساختی قابل اعتماد برای تصمیم گیری، هشدار و ارزیابی سیاست ها فراهم آورد. آینده پایش کیفیت هوا در ایران، با تکیه بر توانمندی های داخلی و بهره گیری از فناوری های نوین، روشن و دست یافتنی است.

مسیر پیش رو، مسیری است که بسیاری از کشورها با موفقیت طی کرده اند و ایران نیز با اراده و برنامه ریزی مناسب می تواند در این مسیر گام بردارد.

نامتوازن مکانی است؛ مسائلی که با اتخاذ رویکردهای نوین و صرف هزینه های معقول قابل حل هستند.

فرصت های نوین؛ پایش هوشمند با هزینه کمتر

فناوری های نوین پایش کیفیت هوا، راهکارهایی مقرون به صرفه و درعین حال دقیق ارائه می دهند که می توانند شبکه موجود را به طور مؤثر تکمیل کنند؛

حسگرهای کم هزینه با قیمتی بسیار پایین تر از ایستگاه های مرجع، امکان افزایش چشمگیر تراکم مکانی اندازه گیری را فراهم می کنند. این حسگرها را می توان در محله ها، مدارس، بیمارستان ها و مسیرهای پرتردد نصب کرد تا تصویری دقیق از توزیع آلودگی ارائه دهند.

داده های ماهواره ای با پوشش گسترده و رایگان خود، امکان پایش مناطق فاقد ایستگاه زمینی و رصد پدیده هایی مانند گردوغبار و انتقال فرامرزی آلاینده ها را فراهم می کنند.

مدل های عددی و هوش مصنوعی نیز می توانند این منابع متنوع را در کنار یکدیگر قرار دهند و تصویری پیوسته و قابل اعتماد از کیفیت هوا ارائه کنند.

این رویکرد ترکیبی که در کشورهای پیشرو جهان به کار گرفته شده است، هم هزینه ها را کاهش می دهد و هم کیفیت و پوشش پایش را به طور قابل توجهی افزایش می دهد.

تجربه کشورها؛ الگویی برای مسیر پیش رو

تجربه کشورهای مختلف نشان می دهد که گذار به پایش نوین، شذنی و مؤثر است. ترکیه با راه اندازی پلتفرم ملی انتشار داده ها نشان داد که شفافیت داده می تواند موتور بهبود حکمرانی باشد. کره جنوبی با سرمایه گذاری در سامانه های پایش ماهواره ای و کالیبراسیون حسگرهای کم هزینه، شبکه ای یکپارچه ایجاد کرده است. چین نیز با ادغام داده های ایستگاه ها، حسگرهای هوشمند و هوش مصنوعی توانست غلظت آلاینده های کلیدی را در کلان شهرهایی مانند پکن به طور محسوسی کاهش دهد.

این تجربه ها نشان می دهد که ایران نیز با بهره گیری از این مسیر

رضا بیات |
| دکتری مدیریت کیفیت هوا |

مدیریت مؤثر آلودگی هوا، بدون تصویری دقیق و به روز از آنچه در شهرها می گذرد، ممکن نیست. پاسخ به پرسش هایی نظیر اینکه آلودگی دقیقاً در کجاست، چه زمانی تشدید می شود، چه گروه هایی بیشتر در معرض آن هستند و سیاست های کاهش آلودگی چه اثری داشته اند، همگی به یک نظام پایش کارآمد وابسته اند. گزارش جدید «مرکز پژوهش های مجلس» با عنوان «روش های نوین پایش کیفیت هوای محیطی در ایران» که توسط دکتر «رضا بیات» و دکتر «مسعود رضایی» تهیه شده است، نشان می دهد که با وجود چالش های موجود، ظرفیت های چشمگیری برای ارتقای نظام پایش با استفاده از فناوری های نوین و راهکارهای کم هزینه وجود دارد و ایران می تواند با گام های عملی، نظامی یکپارچه، کارآمد و هوشمند برای مدیریت کیفیت هوا ایجاد کند.

وضعیت موجود؛ پایه ای ارزشمند برای تحول

درحال حاضر بیش از ۴۰۰ ایستگاه پایش کیفیت هوا در کشور وجود دارد که زیرساخت ارزشمندی برای مدیریت آلودگی محسوب می شوند. بااین حال، بررسی های این گزارش نشان می دهد که از ۴۲۷ ایستگاه موجود، ۱۷۶ ایستگاه در سال ۱۴۰۳ برای ذرات معلق PM۲.۵ داده معتبر تولید کرده اند. این آمار نشان دهنده ظرفیت بالای شبکه موجود برای ارتقا ست و با برنامه ریزی دقیق و سرمایه گذاری هدفمند، می توان بهره وری شبکه پایش را به طور چشمگیری افزایش داد.

گزارش تأکید دارد که چالش اصلی، بیش از کمبود ایستگاه، نبود نظام یکپارچه داده، ضعف در کالیبراسیون و نگهداشت و توزیع

آلودگی نفتی در تنگه هرمز گسترش یافت

نفت در محدوده تنگه هرمز گزارش شده است. این آبراه افزون بر اهمیت اقتصادی و راهبردی، در مجاورت زیستگاه های حساس دریایی قرار دارد و گسترش آلودگی نفتی در آن می تواند خسارت هایی ماندگار بر اکوسیستم منطقه بر جای بگذارد. | خبرگزاری اقتصادی سوئیس (AWP) |

داده است. بااین حال، تصاویر ماهواره ای به تنهایی برای تعیین قطعی نوع آلودگی و منشأ دقیق آن کافی نیست و ارتباط میان نفتکش ریسکو و لکه ایجاد شده، فعلاً در حد یک احتمال مطرح شده است.

گرین پیس هشدار داده است که در صورت حرکت لکه به سمت سواحل، پیامدهای زیست محیطی آن می تواند جدی تر شود. رسیدن نفت به مناطق ساحلی، زیستگاه های دریایی و صیدگاه ها می تواند حیات آبریان و معیشت جوامع محلی وابسته به دریا را تهدید کند.

از زمان آغاز جنگ با ایران و افزایش حملات به کشتی ها و نفتکش ها، چند مورد نشت

گرنای ها درباره گسترش آلودگی در آب های تنگه هرمز و احتمال رسیدن آن به مناطق ساحلی را افزایش داده است.

گرین پیس اعلام کرده است که نفتکش ریسکو آخرین بار در نزدیکی نقطه ای دیده شده که احتمال می رود نشت نفت از آنجا آغاز شده باشد.

پس از آن نیز سیگنال تلاوای از این کشتی دریافت نشده است. برآوردهای اولیه نشان می دهد خروج نفت احتمالاً از شامگاه یا شب هشتم سپتامبر آغاز شده؛ زمانی که نشانه های حرارتی نیز در محدوده مورد نظر ثبت شده بود.

ارتش آمریکا پیش تر اعلام کرده بود که ریسکو و چند نفتکش دیگر مرتبط با ایران را هدف قرار

سازمان غیردولتی زیست محیطی «گرین پیس» روز جمعه ۲۰ شهریور اعلام کرد که یک لکه نفتی در بخش شرقی تنگه هرمز، طی یک روز تقریباً دو برابر شده است. این سازمان احتمال داده است که نفتکش «ریسکو» (Riesco)، یکی از نفتکش هایی که اخیراً هدف حمله ارتش آمریکا قرار گرفته، منشأ این آلودگی باشد؛ هرچند هنوز منشأ نشت به طور قطعی مشخص نشده است.

به گفته گرین پیس، بررسی تصاویر ماهواره ای نشان می دهد که وسعت قابل مشاهده لکه نفتی در ۹ سپتامبر حدود ۲۰۰ کیلومتر مربع بوده، اما یک روز بعد، در ۱۰ سپتامبر، سطح آلوده به حدود ۴۰۰ کیلومتر مربع رسیده است. این افزایش سریع،

چرا جای دوچرخه اشتراکی در بازار تهران خالی است؟

اکوروش قاسمیان |
| رئیس کمیته همگانی فدراسیون دوچرخه سواری |

چهارراه «سیروس» دروازه ورود به راسته سنگفرش «بازار بزرگ تهران» است؛ مسیری که تا چهارراه «گلوبندک» ادامه دارد و سال ها ست با نگاهی نسبتاً انسانی محور به پیاده راهی برای خرید، عبور و کار تبدیل شده است، صدها نفر که از تولیدی های کوچک کپه های بازار تا مغازه ها و پاساژهای بزرگ تر کار می کنند، هر روز این مسیر را پیاده طی می کنند؛ رفت و آمدی که به خودی خود یک فعالیت بدنی روزانه و مفید برای سلامتی شان است. هرچند محدودیت تردد خودرو و موتور در این محور هنوز کامل و بی نقص اجرا نمی شود و برخی با کارت های ویژه همچنان وارد می شوند.

چند سالی است در امتداد همین مسیر، یک خط دوچرخه هم از سر چهارراه سیروس تا انتهای خیابان «ناصرخسرو» و میدان «ارگ» ایجاد شده است؛ زیرساختی که قاعدتاً باید مکمل همان نگاه انسان محور به بازار باشد. اما در عمل، ماجرا شکل دیگری پیدا کرده است.

از چند سال پیش، ون های برقی برای جابه جایی مسافران در بازار مستقر شده اند و نکته قابل تأمل اینجاست که ایستگاه اول همین ون ها درست سر چهارراه سیروس و ایستگاه دوم شان دقیقاً روی مسیر دوچرخه در ناصرخسرو قرار دارد. نتیجه این هم پوشانی، آن طور که در محل دیده می شود، این بوده است که مسیر دوچرخه عملاً به پارکینگ و محل توقف موتورها و همین ون ها بدل شده است. بخشی از همین مسیر در ناصرخسرو هم به دست فروشان اجاره داده شده و بخشی دیگر، نزدیک میدان ارگ، بیشتر محل توقف خودرو های دولتی است.

حالا در تازه ترین اتفاق، سازه یک کیوسک در ابتدای همین مسیر سنگفرش، سر چهارراه سیروس، برپا شده است که ظاهراً قرار است به ایستگاه اجاره موتور برقی اختصاص یابد. این تصمیم از چند زاویه قابل نقد است. نخست، بحث محیط زیست است. موتورهای برقی هرچند هنگام استفاده آلاینده هوا تولید نمی کنند، اما با تری آن ها، به ویژه در غیاب زیرساخت مطمئن بازیافت، می تواند به یک معضل زیست محیطی تبدیل شود. فلزات سنگین و ترکیبات شیمیایی موجود در باتری های فرسوده، در صورت دفع نادرست، منبع آلودگی خاک و آب خواهند بود. دوچرخه چنین بار زیست محیطی ای ندارد و در عوض، با کاهش سوخت سوزی خودرو های جاگزین، به هوای پاک تر شهر کمک می کند.

دوم، مسئله سلامت است. بازار تهران محلی است که مردمش، از کاسب تا کارگر و خریدار، بخشی از فعالیت بدنی روزانه شان را با پیاده روی در همین معابر تأمین می کنند. دوچرخه اشتراکی می تواند این فعالیت بدنی را برای مسیرهای طولانی تر، از بازار تا محله های اطراف، تسهیل و تقویت کند؛ درحالی که موتور برقی این نقش را ایفا نمی کند.

سوم، تعارض این تصمیم با ایده شهر انسان محور است که خود بازار تا حدی بر پایه آن بنا طراحی شده است. افزودن ایستگاه موتور به مسیری که قرار بوده پیاده مدار و دوچرخه محور باشد، در تضاد مستقیم با فلسفه شکل گیری این پیاده راه است.

چهارم، بار ترافیکی است. بازار بزرگ تهران هم اکنون نیز با تداخل تردد ون های برقی، موتورهای دارای کارت ویژه و دست فروشان روی مسیر دوچرخه دست به گریبان است. افزودن ناوگان تازوای از موتورهای اشتراکی، به جای کاهش، بر حجم ترافیک این محدوده می افزاید.

پنجم و شاید مهم تر از همه، خطر جانی است. مسیر سنگفرش سیروس تا گلوبندک از پرترددترین معابر پیاده شهر است. ورود موتورسیکلت، حتی به صورت برقی و کم صدا، به میان جمعیت متراکم عابران، پرسنل بازار و خریداران، ریسک تصادف و آسیب به عابران را بالا می برد؛ ریسکی که با یک ایستگاه دوچرخه اشتراکی عملاً وجود ندارد.

بااین مجموعه دلایل، پرسش اصلی همچنان باقی است؛ به جای برپایی ایستگاه اجاره موتور برقی در قلب یک پیاده راه پرتردد، چرا از همین سازه و همین فرصت برای استقرار ایستگاه دوچرخه اشتراکی استفاده نمی شود؟ گزینه ای که هم به هدف زیست محیطی نزدیک تر است، هم با رویکرد میکروموبیلیتی و سلامت شهروندان همسوست و هم با هویت پیاد مدار بازار تاریخی تهران سازگار تر است. راستی چرا جای دوچرخه اشتراکی در بازار تهران خالی است؟

عکس: مهر

هم‌زمان با هفته تعاون و افتتاح طرح‌های تعاونی، بر لزوم حمایت از تعاونی‌های مسکن و پالایش تعاونی‌های راکد تأکید شد

فاصله واقعیت با آرمان شهر تعاون در ایران

اپیام ما|تعاون در ایران هنوز با ظرفیت‌های قانونی و اقتصادی خود فاصله قابل توجهی دارد. تعاونی‌های راکد، مشکلات حقوقی و مدیریتی و کمبود منابع مالی، بخشی از موانع توسعه این بخش هستند. در این میان، تعاونی‌های مسکن با مطالبه مهم خانه‌دار شدن کارگران و اقشار حقوق‌بگیر روبه‌رو هستند. اگرچه وزیر تعاون امسال ارسال تحول تعاون عنوان کرده‌است، اما به گفته نمایندگان مجلس، این مطالبه در حوزه مسکن، بدون حمایت از تعاونی‌های مسکن، تأمین زمین مناسب و ارائه تسهیلات ارزان‌قیمت از سوی دولت، به‌ویژه در شرایطی که نرخ برخی تسهیلات به ۲۴ تا ۳۵ درصد رسیده، همچنان دست‌نیافتنی است.

تعاونی‌ها در بسیاری از اقتصادها فقط شیوه‌ای برای سازمان‌دهی فعالیت‌های اقتصادی نیستند، بلکه ابزاری برای تقسیم عادلانه‌تر فرصت‌های اقتصادی و وارد کردن گروه‌های بیشتری از جامعه به چرخه تولید و مالکیت‌اند. از همین منظر، تعاون می‌تواند در ایجاد اشتغال، تجمع سرمایه‌های خرد، کاهش نابرابری و تقویت مشارکت اجتماعی نقش داشته باشد و به یکی از پایه‌های توسعه پایدار تبدیل شود.

در اقتصاد جهانی، تعاون بخشی حاشیه‌ای نیست. براساس داده‌های «اتحادیه بین‌المللی تعاون»، بیش از سه میلیون تعاونی در جهان فعالیت می‌کنند و تعاونی‌ها برای حدود ۲۸۰ میلیون نفر شغل یا فرصت کاری ایجاد کرده‌اند. این رقم معادل

حدود ۱۰ درصد اشتغال جهان است. همچنین اعضای تعاونی‌ها دست‌کم ۱۲ درصد جمعیت جهان را تشکیل می‌دهند. در ایران نیز تعاونی‌ها از جمله ارکان رسمی اقتصاد محسوب می‌شوند و در حوزه‌هایی مانند مسکن، کشاورزی، تولید و خدمات فعالیت دارند. بااین حال، فاصله میان ظرفیت قانونی تعاون و سهم واقعی آن در اقتصاد کشور همچنان قابل‌توجه است. مشکلات تأمین مالی، ضعف پیوند تعاونی‌ها با بازار، بیورگراسی و گاه مدیریت ناکارآمد، از موانعی هستند که توسعه این بخش را، به‌ویژه در حوزه مسکن، محدود کرده‌اند.

تحول تعاون

«احمد میدری»، وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی،

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قاسم اسدیان فرزند حسن شماره شناسنامه ۰۵۴۹۸ صادره از همدان درششدانگ یکپایخانه ومحوطه به مساحت ۴۵۱ مترمربع می‌باشد. به شماره پلاک ثبتی فرعی ۱۱۳۵ مجزی شده از پلاک ۳۱ فرعی ۱۲۱ واقع در قریه نصیرجبله شفت سنگ اصلی ۴ بخش ۲۱ گیلان خریداری از مالکیت رسمی ورئه اکبر شعبان‌دوست گردیده است.

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و طرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
نعمت ذوقی - رئیس ثبت‌اسناد واملاک شفت
شناسه آگهی: ۲۲۷۲۵۱۳ م الف: ۵۱۵۱

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان قزوین

اداره ثبت‌اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی سیمیه صددی به کد ملی ۰۷۲۳۰۷۲۱۸ فرزند رضا در ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۳۴۵۳/۲۳ مترمربع از ۱۱۹ اصل و واقع در بخش ۹ موجب پرونده کلاسه ۰۷۲۳۰۷۲۳۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۱۴۴۰۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی اقدس صددی به کد ملی ۶۱۸۹۴۹۴۶۶۸ فرزند محمد عیسی در ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۲۰۰ مترمربع پلاک شماره ۳۱ اصلی واقع در قزوین بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین خریداری از محمد ذوالقدر فرزند جلیل تائید و مجرز گردیده است. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
صمد قدیم آبادی
رئیس ثبت‌اسناد واملاک
شناسه آگهی: ۲۲۶۱۷۳۱ م الف: ۱

ایمان آن به مساحت ۲۰۰ مترمربع پلاک شماره ۳۱ اصلی واقع در قزوین بخش ۵ حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین خریداری از محمد ذوالقدر فرزند جلیل تائید و مجرز گردیده است. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۰۴

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

صمد قدیم آبادی
رئیس ثبت‌اسناد واملاک
شناسه آگهی: ۲۲۶۱۷۳۱ م الف: ۱

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز

رشد تعاونی‌ها را یکی از مهم‌ترین سازوکارهای تحقق عدالت اجتماعی، رشد برابر و تجمع ثروت‌ها دانسته و در هفته تعاون امسال، از آغاز «سال تحول تعاون» با محوریت اصلاحات حقوقی، تغییر در حکمرانی و توسعه فناوری اطلاعات خبر داده است.

وزیر تعاون در مراسم افتتاح هم‌زمان پروژه‌های تعاونی در سراسر کشور، دراین‌باره تأکید کرد: «اصلاحات حقوقی با تمرکز بر تصفیه تعاونی‌های منحل‌شده و همکاری با قوه قضاییه برای حل‌وفصل مسائل حقوقی، یکی از این اقدامات مهم به شمار می‌آید.» میدری همچنین درباره برداشت‌های رسانه‌ای از آمار تعاونی‌های منحل‌شده تصریح کرد: «بیان یک واقعیت به معنای پذیرش مسئله نیست؛ ما در حال تلاش برای حل این مشکل هستیم.» او با اشاره به تدوین تفاهم‌نامه همکاری با رئیس «سازمان بازرسی کل کشور» گفت: «اصلاح قوانین و مقررات، همکاری با نمایندگان مجلس و پیگیری جدی حل مشکلات مربوط به اراضی در تعاونی‌ها با استفاده از بخش‌نامه اخیر قوه قضاییه، از دیگر اقدامات در دست پیگیری این وزارتخانه برای رسیدگی به امور تعاونی‌هاست.»

به گفته میدری، در حوزه حکمرانی، دفاتر بیرون‌سپاری با تشکل‌های فعال تعاونی گسترش می‌یابد و در حوزه فناوری اطلاعات نیز گام‌های مؤثری طراحی شده است: «دراین‌باره، طرح طاه‌ها، یعنی طرح اتصال بنگاه‌ها، فعال شده و اقدامات آزمایشی در استان‌های پیشگام با موفقیت انجام شده است. واحدهای تولیدی خرد در حوزه‌هایی چون بسته‌بندی حیویات و شیرینی نیز به مجموعه‌های بزرگی چون پگاه متصل شده‌اند.»

او این رویکرد را نوعی توانمندسازی تعاونی‌ها و ایجاد انگیزه برای شکل‌گیری شبکه‌هایی دانست که محصولاتشان را به شرکت‌های بزرگ عرضه می‌کنند. میدری در ادامه، درباره طرح‌هایی که در هفته تعاون امسال به بهره‌برداری می‌رسند، توضیح داد: «ارزش سرمایه‌گذاری طرح‌های افتتاحی امروز براساس قیمت روز ۲۱ همت است که سهم آورده اعضا ۸۳ درصد و سهم تسهیلات بانکی ۱۷ درصد است.»

او با تأکید بر پراکندگی جغرافیایی و اشتغال‌زایی طرح‌ها گفت: «طرح‌ها افزون بر ۳۵ هزار شغل مستقیم ایجاد کرده‌اند و اهمیت آن‌ها از جهت ارزش افزوده اعضا ۸۳ درصد و سهم تسهیلات بانکی ۱۷ درصد است. او با تأکید بر پراکندگی جغرافیایی و اشتغال‌زایی طرح‌ها گفت: «طرح‌ها افزون بر ۳۵ هزار شغل مستقیم ایجاد کرده‌اند و اهمیت آن‌ها از جهت ارزش افزوده اعضا ۸۳ درصد و سهم تسهیلات بانکی ۱۷ درصد است.»

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قاسم اسدیان فرزند حسن شماره شناسنامه ۰۵۴۹۸ صادره از همدان درششدانگ یکپایخانه ومحوطه به مساحت ۴۵۱ مترمربع می‌باشد. به شماره پلاک ثبتی فرعی ۱۱۳۵ مجزی شده از پلاک ۳۱ فرعی ۱۲۱ واقع در قریه نصیرجبله شفت سنگ اصلی ۴ بخش ۲۱ گیلان خریداری از مالکیت رسمی ورئه اکبر شعبان‌دوست گردیده است.

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و طرف مدت یکماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ - تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
نعمت ذوقی - رئیس ثبت‌اسناد واملاک شفت
شناسه آگهی: ۲۲۷۲۵۱۳ م الف: ۵۱۵۱

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان قزوین

اداره ثبت‌اسناد و املاک حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی سیمیه صددی به کد ملی ۰۷۲۳۰۷۲۱۸ فرزند رضا در ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۳۴۵۳/۲۳ مترمربع از ۱۱۹ اصل و واقع در بخش ۹ موجب پرونده کلاسه ۰۷۲۳۰۷۲۳۷ مورخ ۱۴۰۴/۱۱۴۴۰۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک بوئین‌زهر

تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی اقدس صددی به کد ملی ۶۱۸۹۴۹۴۶۶۸ فرزند محمد عیسی در ششدانگ یک قطعه زمین به مساحت ۲۰۰ مترمربع از ۱۱۹ اصلی واقع در بخش ۹ مجرز گردیده است. لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی و نیز املاک واقع در روستاها از تاریخ اعلام در محل به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و رسید اخذ نمایند و معترض باید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نموده و گواهی آن را به اداره ثبت‌اسناد و املاک تقدیم دهد درصورتی‌که اعتراض در مهلت قانونی واصل نگردد یا معترض گواهی تقدیم دادخواست به دادگاه صادر نمی‌شود محل را به اداره ثبت ارائه نکند اداره ثبت محل مبادرت به صدور سند مالکیت می‌نماید و صدور سند مالکیت مانع مراجعه متضرر به دادگاه نمی‌باشد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
موسی حسین‌زاده
سرپرست اداره ثبت‌اسناد واملاک بوئین‌زهر
شناسه آگهی: ۲۲۷۰۵۵۸
نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور

حوزه ثبت ملک ماسال

اداره ثبت‌اسناد واملاک حوزه ثبت ملک ماسال

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ماسال تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم طاهره حسن‌پور فرزند هبیت‌اله بشماره شناسنامه ۱۲۹۱ صادره از ماسال درشش دانگ یک قطعه زمین مشتمل بر بنای احداثی به مساحت ۴۷۵/۲۸ مترمربع پلاک فرعی ۱۴۹۷ از اصلی ۵۱ مفروز و مجزی شده از پلاک فرعی ۴۵ بخش ۲۶ گیلان واقع در قریه وشمه سرای ماسال خریداری از مالک رسمی مجرز گردیده است.

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور

حوزه ثبت ملک ماسال

اداره ثبت‌اسناد واملاک حوزه ثبت ملک ماسال

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک ماسال تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم علی‌اکبر منتظری فرزند محمد تقی بشماره شناسنامه ۱۵۵۲ و کد ملی ۴۵۸۹۱۷۳۱۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه

او از اجرایی شدن سپرده کالایی و اوراق منفعت در آینده نزدیک خبر داد و اضافه کرد: «این اقدامات، زیرساخت لازم برای توسعه بخش تعاونی در فعالیت‌های مختلف، به‌ویژه در بخش مسکن، را فراهم می‌کند.»

۲۴۴ طرح تعاونی جدید در کشور

«مجید صرفی»، معاون امور تعاون وزارت تعاون، کار و رفاه اجتماعی، با اشاره به طرح‌های آماده بهره‌برداری در هفته تعاون اظهار کرد: «امسال ۲۴۴ طرح تعاونی در سراسر کشور به بهره‌برداری می‌رسد که حاصل اقدامات و سرمایه‌گذاری‌های انجام‌شده طی سال‌های گذشته است. از مجموع این طرح‌ها، ۲۱۴ طرح در حوزه‌های تولید، توزیع و خدمات و ۳۰ طرح در حوزه مسکن اجرا شده است. همچنین ۱۷۷ طرح در مناطق شهری و ۶۷ طرح در مناطق روستایی به بهره‌برداری می‌رسد.»

به گفته صرفی، طرح‌های حوزه تولید، توزیع و خدمات در مجموع برای ۲۸ هزار و ۲۴۶ نفر اشتغال ایجاد کرده‌اند و طرح‌های تعاونی مسکن نیز زمینه ایجاد ۹ هزار و ۵۴۶ فرصت شغلی را فراهم کرده‌اند. «حجم سرمایه‌گذاری در ۲۴۴ طرح، براساس قیمت تمام‌شده، حدود ۲۱۴ همت بوده است؛ بااین‌حال، ارزش این طرح‌ها با احتساب قیمت‌های روز به حدود ۶۰ تا ۷۰ همت می‌رسد.»

او ادامه داد: «بخش قابل‌توجهی از منابع مورد نیاز این طرح‌ها از محل آورده مردم تأمین شده و حدود ۱۷.۹ همت آورده مردمی در این پروژه‌ها به کار گرفته شده است. همچنین نزدیک به ۳.۵ همت از محل تسهیلات تأمین شده است.» صرفی درباره وضعیت پروژه‌های تعاونی مسکن اظهار کرد: «در مجموع، ۹ هزار و ۶۷۲ واحد مسکونی در تعاونی‌های مسکن وجود دارد که پنج هزار و ۹۳۹ واحد از آن‌ها آماده افتتاح است. امیدواریم سایر واحدها نیز تا پایان سال به مرحله بهره‌برداری برسند.»

پالایش تعاونی‌های راکد

«محمد معتمدی زاده»، نماینده سیرجان و بردسیر، در مراسم افتتاح پروژه‌های تعاونی استان کرمان نیز با تأکید بر ضرورت تقویت تعاونی‌ها، یکی از مهم‌ترین مطالبات کارگران را تأمین مسکن دانست و گفت: «در سیرجان بیش از ۵۰ هزار کارگر در مجموعه‌های صنعتی فعالیت دارند و باید برای تأمین مسکن این جمعیت، برنامه‌ریزی جدی صورت گیرد.» او با انتقاد از وضعیت بخشی از تعاونی‌ها اظهار کرد: «تعاونی‌های راکد و غیرفعال باید هرچه سریع‌تر پالایش و تعیین تکلیف شوند. در سیرجان طی سال‌های اخیر بیش از ۲۰ تعاونی عملاً از فعالیت مأثر بازمانده‌اند و ادامه این وضعیت به معنای گرفتار کردن مردم در مسائل و

مشکلات است.» معتمدی زاده اصلاح اساسی اساسنامه تعاونی‌ها، پالایش و اهلیت‌سنجی شرکت‌ها را از الزامات احیای بخش تعاون دانست و گفت: «باید مشخص شود کدام تعاونی‌ها توان واقعی فعالیت در حوزه تولید و مصرف را دارند تا منابع و ظرفیت‌های موجود در مسیر درست قرار گیرند.»

نماینده سیرجان و بردسیر همچنین خواستار حمایت جدی‌تر دستگاه‌های دولتی و شرکت‌های صنعتی و معدنی از ساخت مسکن کارگران شد و تأکید کرد: «با توجه به سطح پایین حقوق کارگران، تأمین مسکن بدون پشتوانه و حمایت ویژه امکان‌پذیر نیست.»

به گفته او، اجرای واقعی ظرفیت‌های اصل ۴۳ قانون اساسی، نیازمند اقدام عملی و حمایت مؤثر از تعاونی‌ها و کارگران است.

موانع تعاونی‌های مسکن

«اسفندیار عبدللهی»، نماینده مرودشت، پاسارگاد و ارسنجان، نیز در مراسم افتتاح تعاونی‌های استان فارس با تأکید بر ضرورت تقویت تعاونی‌های مسکن گفت: «امروز مردم بیش از هر زمان دیگری به سرپناه نیاز دارند و دولت باید زمینه فعالیت تعاونی‌ها را برای تأمین مسکن اقشار مختلف فراهم کند.»

او با اشاره به مشکلات تعاونی‌ها در مسیر ساخت مسکن اظهار کرد: «یکی از مهم‌ترین موانع، هزینه بالای تسهیلات است. درحالی‌که براساس مصوبات دولت، تسهیلات ساخت مسکن در قالب نهضت ملی مسکن باید با نرخ‌های پایین در اختیار اعضای تعاونی‌ها قرار گیرد، در عمل برخی تسهیلات از مسیر اوراق تأمین می‌شود و نرخ سود آن به حدود ۳۴ تا ۳۵ درصد می‌رسد. این هزینه سنگین، در شرایط تورمی فشار بیشتری بر اعضای تعاونی‌ها وارد می‌کند.»

عبدللهی همچنین خواستار حمایت وزارت راه و شهرسازی از تعاونی‌ها شد و گفت: «باید زمینه‌ای فراهم شود تا تعاونی‌ها بتوانند زمین و امکانات مورد نیاز را آسان‌تر تأمین کنند و هزینه ساخت کاهش یابد. مدیریت و هدایت صحیح تعاونی‌ها نیز ضروری است تا اعتماد اعضایی که سرمایه و امید خود را در این مجموعه‌ها قرار داده‌اند، آسیب نبیند.»

نماینده مرودشت، پاسارگاد و ارسنجان با اشاره به تجربه خود در حوزه تعاونی‌ها و ساخت مسکن تأکید کرد: «تعاونی‌ها ظرفیت مهمی برای خانه‌دار کردن مردم دارند، اما بدون حمایت مؤثر دولت و کاهش هزینه‌های ساخت و تسهیلات، استفاده از این ظرفیت دشوار خواهد بود.»

عبدللهی خواستار تداوم حمایت از کارمندان دولت، به‌ویژه با توجه به سطح پایین حقوق آن‌ها، برای خانه‌دار شدن شد.

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد واملاک استان سمنان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۸ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شفت تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای قاسم اسدیان فرزند حسن شماره شناسنامه ۰۵۴۹۸ صادره از همدان درششدانگ یکپایخانه ومحوطه به مساحت ۴۵۱ مترمربع می‌باشد. به شماره پلاک ثبتی فرعی ۱۱۳۵ مجزی شده از پلاک ۳۱ فرعی ۱۲۱ واقع در قریه نصیرجبله شفت سنگ اصلی ۴ بخش ۲۱ گیلان خریداری از مالکیت رسمی ورئه اکبر شعبان‌دوست گردیده است.

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض و یا عدم ارائه گواهی تقدیم دادخواست وفق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
مرتضی قاسم‌پور
رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شهرستان قائم‌شهر
شناسه آگهی: ۲۲۷۲۵۸۲
نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد واملاک استان سمنان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۰۸ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم ابوالقاسم کشاورزیان فرزند جلال بشماره شناسنامه ۲۷۷ و کد ملی ۰۶۷۸۳۴۷۴ در ششدانگ یک باب ساختمان به مساحت ۱۴۰/۰۶ مترمربع قسمتی از پلاک ۱۷۷۳ فرعی از ۱ اصلی واقع در بخش ۲ شاهرود خریداری از مالکیت مشاعی مجرز گردیده است.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
حمیدرضا حسین‌پور
رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شهرستان شاهرود
از طرف محمد علی یار محمدی معاون ثبت شناسه آگهی: ۲۲۶۱۳۳۵

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد واملاک استان سمنان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم علی‌اکبر منتظری فرزند محمد تقی بشماره شناسنامه ۱۵۵۲ و کد ملی ۴۵۸۹۱۷۳۱۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم علی‌اکبر منتظری فرزند محمد تقی بشماره شناسنامه ۱۵۵۲ و کد ملی ۴۵۸۹۱۷۳۱۲۴ مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۱ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم حسین منتظری فرزند محمد تقی بشماره شناسنامه ۱۱ و کد ملی ۴۵۸۹۱۶۵۱۴ در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۵/۵۶۹۰ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۵۰ فرعی از ۱۰۰ اصلی واقع در کلامو بخش ۳ شاهرود خریداری از مع‌الواسطه از محمد علی منتظری مجرز گردیده است.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
حمیدرضا حسین‌پور
رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شهرستان شاهرود
شناسه آگهی: ۲۲۷۱۵۵۷

نوبت اول

سازمان ثبت‌اسناد و املاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد و املاک استان سمنان

آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۵/۲۹ هیات اول / دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک شاهرود تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی آقای / خانم صفرا صفری فرزند محمد بشماره شناسنامه ۵۴۴ و کد ملی ۰۴۵۱۸۹۵۴۱ در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی به مساحت ۱۰۸/۸۷ مترمربع قسمتی از پلاک ۲۹۵ فرعی از ۳۱ اصلی واقع در ریوس آباد بخش ۲ شاهرود خریداری از مورتی از غلامرضا صفری مجرز گردیده است.

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود درصورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماهه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، طرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات نسبت به ادامه عملیات ثبتی و صدور سند مالکیت اقدام خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱
تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵
حمیدرضا حسین‌پور- رئیس اداره ثبت‌اسناد واملاک شهرستان شاهرود
از طرف محمد علی یارمحمدی - معاون ثبت شناسه آگهی: ۲۲۶۷۲۰۶

نوبت دوم

سازمان ثبت‌اسناد واملاک کشور

اداره کل ثبت‌اسناد واملاک استان قزوین

اداره ثبت‌اسناد واملاک حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین

هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آئین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۵/۰۶/۲۹ مورخ ۱۴۰۵/۰۴/۳۱ هیات اول موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی وساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو قزوین تصرفات مالکانه بلامعارض متقاضی خانم زهرا صفدری به شناسنامه شماره ۳۳۹۵ و کد ملی ۰۳۴۴۴۳۱۱۹۱ صادره از قزوین فرزند حسین در ششدانگ یک قطعه زمین مزروعی با حفظ حقوق احتمالی حرازم باسثناء بهای یک‌هشتم عرصه و

میگوی گلستان در انتظار زیرساخت

وام به مزرعه بدون برق

تولیدکنندگان از کمبود برق، خوراک، لارو و مسیر دشوار صادرات می‌گویند؛ مسئولان از ضرورت تزریق

سرمایه برای حفظ تولید دفاع می‌کنند

تولید

میگوی

اروژیه رضویان |

روزنامه نگار |

در ساحل کم‌عمق دریای خزر در گمیشان، صنعتی شکل گرفته که قرار بود یکی از مسیرهای توسعه اقتصادی گلستان باشد؛ صنعتی که بانکچه بر ظرفیت‌های منطقه، اشتغال ایجاد کند و محصولی صادراتی به بازارهای جهانی بفرستد. اما سال‌ها پس از آغاز فعالیت سایت پرورش میگوی گمیشان، هنوز بخش مهمی از زنجیره این صنعت کامل نشده است. امروز مسئله اصلی فعالان این حوزه دیگر ساخت مزرعه جدید نیست، بلکه فراهم‌شدن زیرساخت‌هایی است که بتوانند همین ظرفیت موجود را اقتصادی و پایدار کند. نبود برق پایدار وابستگی به استان‌های جنوبی برای تأمین لارو، نبود کارخانه خوراک میگو، مشکلات صادرات مستقیم و کمبود حمایت‌های پژوهشی، مهم‌ترین چالش‌هایی هستند که تولیدکنندگان از آن‌ها سخن می‌گویند. در چنین شرایطی، اختصاص ۶۰۰ میلیارد تومان تسهیلات برای صنعت میگوی گلستان در جریان سفر رئیس جمهوری به استان، بار دیگر این پرسش را مطرح کرده است که این منابع باید صرف چه بخشی شوند؛ سرمایه در گردش برای ادامه تولید یا سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌هایی که آینده این صنعت را تضمین کند؟

۶۰۰ میلیارد تومان برای حفظ تولید

«اسماعیل جباری»، مدیرکل شیلات گلستان، درباره این اعتبار می‌گوید: «این مبلغ برای پرداخت تسهیلات در دو بخش سرمایه ثابت و سرمایه در گردش صنعت میگو اختصاص یافته است. هدف از اختصاص این اعتبار حمایت از تولیدکنندگان، جلوگیری از کاهش تولید و کمک به توسعه صنعت میگوی استان است.»

او معتقد است صنعت میگو در گلستان برای حفظ شرایط موجود و توسعه ظرفیت‌های خود نیازمند حمایت مالی است، زیرا افزایش قیمت نهاده‌ها و خوراک در سال‌های

ا خبر |

کلاس‌های کانکسی استان گلستان چه زمانی برچیده می‌شوند؟

مدیرکل «نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس گلستان» از برنامه‌ریزی برای جمع‌آوری ۶۳ کلاس کانکسی در فضاهای آموزشی استان خبر داد.

«وحید فراهی» در گفت‌وگو با «تسنیم»، با اشاره به وضعیت سرانه فضای آموزشی استان اظهار کرد: گلستان درحال حاضر از نظر سرانه فضای آموزشی جزو پنج استان پایین جدول کشور قرار دارد و این موضوع نشان می‌دهد که برای رسیدن به شرایط مطلوب، نیازمند استمرار فعالیت‌ها و مشارکت همه دستگاه‌ها و مردم هستیم.

مدیرکل نوسازی، توسعه و تجهیز مدارس گلستان افزود: سرانه فضای آموزشی استان اکنون ۶٫۴۶ مترمربع به‌ازای هر دانش‌آموز است؛ درحالی‌که میانگین کشوری حدود ۵٫۵ مترمربع است و گلستان حدود یک مترمربع با میانگین کشور فاصله دارد.

او ادامه داد: با اجرای «طرح نهضت توسعه عدالت در فضاهای آموزشی»، طی یک سال گذشته حدود هفت سانتی‌متر به سرانه فضای آموزش استان افزوده شده است و این روند با بهره‌برداری از پروژه‌های جدید ادامه دارد.

فراهی با اشاره به برنامه حذف مدارس کانکسی در استان گفت: در قالب «طرح شهید پناهی»، تمام مدارس مستقل کانکسی با بیش از ۱۰ دانش‌آموز در استان شناسایی شدند و برای جمع‌آوری آن‌ها برنامه‌ریزی شد.

او تصریح کرد: اگر امروز برخی کانکس‌ها همچنان وجود دارند، بیشتر مربوط به مواردی است که آموزش و پرورش زمین یا عرصه لازم را برای احداث مدرسه جدید در اختیار ندارد یا مسائل مالکیتی مانع ساخت فضای جایگزین شده است.

مدیرکل نوسازی مدارس گلستان درباره وضعیت کانکس‌های الحاقی به مدارس اظهار کرد: براساس آخرین آمار، حدود ۷۰ مدرسه در استان نزدیک به ۸۰ کانکس الحاقی داشتند که در یک سال گذشته، ۱۷ مورد از این کانکس‌ها جمع‌آوری شده‌اند و اکنون

پیام گلستان

پیام گلستان

پیام گلستان

اصلی تولیدکنندگان است: «سایت پرورش میگوی گمیشان اکنون دارای ۱۳۲ مزرعه فعال است و ظرفیت مزارع تقریباً تکمیل شده است. بنابراین در بخش سرمایه ثابت، متقاضی زیادی وجود ندارد.» به گفته قدمی، بیشترین نیاز فعلی تولیدکنندگان مربوط به سرمایه در گردش است، زیرا پس از حذف ارز ترجیحی، قیمت نهاده‌ها و خوراک میگو دو تا سه برابر افزایش یافته و در همین شرایط، نرخ سود تسهیلات ۲۳ درصد است: «وقتی سود یک تولیدکننده موفق میگو در بهترین شرایط حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد است، پرداخت چنین سودی فشار زیادی به تولیدکننده وارد می‌کند. از طرف دیگر، زمان پرداخت تسهیلات هم نامناسب است، چون دوره پرورش در حال پایان است و دریافت سرمایه در گردش در این مرحله، اثرگذاری لازم را ندارد.»

۴ برق؛ مانع استفاده از فناوری‌های نوین

نبود برق پایدار یکی دیگر از مشکلات جدی سایت پرورش میگوی گمیشان است. قدمی می‌گوید: «تنها یک لاین از چهار لاین سایت برق دارد و حدود ۷۵ درصد تولیدکنندگان از برق شبکه محروم هستند. تولیدکنندگان مجبورند از موتورپمپ‌های دیزلی استفاده کنند که علاوه بر افزایش هزینه تولید، وابستگی به سوخت گازوئیل ایجاد کرده و مشکلات زیست‌محیطی نیز به همراه دارد.» او معتقد است بدون برق پایدار، امکان استفاده از فناوری‌های جدید آبریزوری، مانند دستگاه‌های خوراک‌پاش و تجهیزات نوین تولید، وجود ندارد.

۴ وعده نیروگاه خورشیدی برای تأمین برق

اما درحالی‌که پرورش‌دهندگان از نبود برق پایدار گلایه دارند، «عبدالله کیان‌مهر»، معاون هماهنگی امور اقتصادی استاندار گلستان، از آغاز فرایند احداث یک نیروگاه خورشیدی ۹۰ مگاواتی خبر می‌دهد: «هزینه اجرای این نیروگاه حدود هفت هزار و ۲۰۰ میلیارد تومان برآورد شده و این پروژه تاکنون ۲۰ تا ۴۰ درصد پیشرفت فیزیکی داشته است.» به گفته کیان‌مهر با بهره‌برداری از این نیروگاه، برق منطقه و به‌تدریج لاین‌های فاقد برق سایت میگوی گمیشان تأمین خواهد شد.

۴ صادرات محصول گلستان به نام دیگران

«حمیدرضا ناصری»، معاون توسعه آبریزوری شیلات گلستان، معتقد است یکی از مشکلات اصلی این صنعت، نبود پایانه صادراتی و زیرساخت‌های لازم برای صادرات مستقیم است: «صادرات میگو نیازمند پروتکل‌های خاص، بسته‌بندی متناسب با بازار هدف، تجهیزات حمل و زیرساخت‌های تخصصی است؛ شرایطی که در برخی مناطق کشورهایی مانند چین، تایوان و کشورهای حاشیه خلیج فارس رایج‌دار کرده است.»

ناصری می‌گوید: «تولید میگوی ایران حدود ۶ هزار تن است که کمتر از یک درصد تولید جهانی را شامل می‌شود. بخش زیادی از میگوی ایران پس از صادرات به کشورهای دیگر، فروزی و یا نام همان کشورها وارد بازار جهانی می‌شود.» او درباره گلستان می‌گوید: «مرکز فرآوری استان کدهای داخلی را دریافت کرده‌اند، اما کد رجیستری کشورهای مقصد، به‌ویژه روسیه، هنوز صادر نشده است. به همین دلیل، میگوی گلستان برای انجام مراحل صادرات به استان‌های دیگر ارسال می‌شود و در نهایت، بدون ثبت نام گلستان در بازار جهانی عرضه می‌شود.»

ناصری تأکید می‌کند که توسعه صنعت میگو فقط با افزایش تعداد مزارع و سرخانه‌ها اتفاق نمی‌افتد و این صنعت به پژوهش و آموزش نیاز دارد: «سال‌ها پیش طرحی پژوهشی برای بررسی شرایط آب‌دریای خزر و امکان حل برخی مشکلات مرتبط با تولید ارائه شد، اما با وجود برآورد هزینه دو تا سه میلیارد تومانی، اعتباری برای اجرای آن اختصاص پیدا نکرد.»

۴ آینده نامشخص میگوی گلستان

صنعت میگوی گلستان امروز میان دو نگاه قرار گرفته است: یک نگاه می‌گوید تولیدکنندگان برای ادامه فعالیت به سرمایه نیاز دارند و نگاه دیگر معتقد است بدون زیرساخت، تسهیلات تنها درمانی کوتاه‌مدت خواهد بود. اختصاص ۶۰۰ میلیارد تومان می‌تواند بخشی از مشکلات امروز تولیدکنندگان را کاهش دهد، اما آینده این صنعت به تصمیم‌هایی وابسته است که فراتر از پرداخت وام باشند؛ تصمیم‌هایی برای تأمین برق پایدار، ایجاد زنجیره کامل تولید، حل مشکل صادرات، حمایت از پژوهش و کاهش وابستگی به استان‌های دیگر.

ا خبر |

کشت قراردادی پنبه در گلستان نیازمند تأمین مالی و ورود صنایع

دارد در تولید محصولاتی که خریدار انتهای زنجیره مسئولیت خرید آن‌ها را بر عهده می‌گیرد، نقش واسطه و مبادرمیان کشاورز و صنعت را ایفا کند؛ در چنین شرایطی، به‌دلیل اینکه در استان به‌طور گسترده کشت می‌شود و خریدار آن نیز عمدتاً بخش دولتی است، الزام چندی برای ورود به قالب کشت قراردادی ندارد، اما محصولاتی مانند پنبه که هزینه‌های تولید بالایی دارند، می‌توانند از مزایای این الگو بهره‌مند شوند.

او با اشاره به هزینه‌بر بودن تولید پنبه خاطرنشان کرد: از تأمین بذریکود و سموم گرفته تا مرحله داشت و برداشت، هزینه‌های زیادی به کشاورز تحمیل می‌شود و کشت قراردادی می‌تواند با تأمین منابع موردنیاز بخشی از این فشار مالی را کاهش دهد.

مدیرعامل تعاون روستایی گلستان گفت: فعالیت واسطه‌ها و افرادی را که از گذشته در حوزه پنبه به کشاورزان مساعده می‌دهند، نفی نمی‌کنیم، اما این شیوه به‌تنهایی نتوانسته است موجب توسعه کشت پنبه شود و لازم است در کنار آن، بخش تعاون نیز با تأمین منابع و ایجاد قراردادهای مشخص وارد زنجیره تولید شود.

جامی افزود: در همین راستا و در پی سفر اخیر نماینده معاون توسعه روستایی رئیس جمهوری به استان، جلسه‌ای با محوریت کشت قراردادی پنبه برگزار شده است و امیدواریم پیگیری‌های انجام‌شده، قیمت مناسب محصول و سازوکارهای موردنیاز برای توسعه این کشت فراهم شود. او همچنین بر ضرورت مطالبه‌گری تعاون روستایی برای اتصال کشاورزان به صنایع تأکید کرد و گفت: تعاون روستایی باید با همکاری «جهاد کشاورزی»، «شرکت خدمات حمایتی کشاورزی» و بخش صنعت، زمینه ورود مستقیم صنایع به سرمایه‌گذاری در فرایند تولید کارآوردی در کشاورز نیز از منابع این زنجیره بهره‌مند شود.

ا خبر |

امدادرسانی به ۳۶ خانوار آسیب‌دیده از آب‌گرفتگی در شرق گلستان

مدیرعامل «جمعیت هلال‌احمر گلستان» از امدادرسانی و انجام عملیات تخلیه آب برخی واحدهای مسکونی و معابر شهری و روستایی سه شهرستان گالیکش، مینودشت و گنبدکاووس در شرق این استان خبر داد و بیان کرد: نیروهای این جمعیت درمجموع به ۳۶ خانوار با جمعیت ۱۵۸ نفر امدادرسانی کردند. مرتضی سلیمی افزود: «در پی بارش‌های رگباری و نقطه‌ای پهن‌شبه‌شب، ۱۹ شهروید و وقوع آب‌گرفتگی در مناطق شهری و روستایی شرق گلستان، هشت تیم امدادی این جمعیت با ۲۸ نیرو و تجهیزات امدادی وارد عمل شدند.» او اضافه کرد: «امدادگران هلال‌احمر گلستان با استفاده از پنج دستگاه موتور آب و سه دستگاه کف‌کش، عملیات تخلیه آب در ۱۶ واحد مسکونی و ۲۰ معبر درشهرهای گنبدکاووس، گالیکش و مینودشت را با موفقیت انجام دادند.»

سلیمی ادامه داد: «درمجموع، دراین امدادرسانی‌ها به ۳۶ خانوار گرفتار از آب‌گرفتگی با جمعیت ۱۵۷ نفر خدمات‌رسانی‌شد.»

مدیرعامل جمعیت هلال‌احمر گلستان همچنین با اشاره به حضور و تلاش مستمر تیم‌های عملیاتی این نهاد در مناطق متأثر از آب‌گرفتگی، از شهروندان خواست هنگام وقوع سیلاب، از تردد در مسیرهای آب‌گرفته و نزدیک‌شدن به جریان‌های روان آب خودداری کنند و در صورت نیاز به خدمات امدادی، با سامانه ۱۱۲ هلال‌احمر تماس بگیرند.

ظرفیت برق خورشیدی گلستان ۲۱ برابر شد

مدیرعامل «شرکت توزیع نیروی برق گلستان» گفت: «تا پایان اسفال، ظرفیت تولید برق خورشیدی در استان به ۲۱۰ مگاوات می‌رسد.»

سیداحمد موسوی با اشاره به شتاب‌گرفتن توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر در استان اظهار کرد: «ظرفیت نیروگاه‌های خورشیدی گلستان طی دو سال گذشته، به حدود سه مگاوات به بیش از ۶۴ مگاوات رسیده و عملیات اجرایی احداث ۲۱۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی جدید نیز در حال پیگیری است.»

مدیرعامل شرکت توزیع نیروی برق گلستان بیان کرد: «توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر یکی از راهکارهای اساسی برای کاهش ناترازی انرژی و تأمین برق پایدار به شمار می‌رود و این موضوع با جدیت در استان گلستان دنبال‌می‌شود.»

او افزود: «سرمایه‌گذاری در حوزه نیروگاه‌های خورشیدی، علاوه بر کمک به تأمین برق پایدار می‌تواند زمینه کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی، حفاظت از محیط‌زیست و ایجاد فرصت‌های جدید سرمایه‌گذاری و اشتغال را فراهم کند.» موسوی با اشاره به رشد قابل توجه ظرفیت تولید برق خورشیدی در استان گفت: «ظرفیت نیروگاه‌های خورشیدی گلستان که دو سال گذشته حدود سه مگاوات بود، اکنون با عبور از ۶۴ مگاوات، رشد قابل‌توجهی داشته و به یکی از ظرفیت‌های مهم استان در حوزه انرژی‌های پاک تبدیل شده است.» او ادامه داد: «در حال حاضر، عملیات اجرایی احداث ۲۱۰ مگاوات نیروگاه خورشیدی و ۶۲ مگاوات نیروگاه گازی در استان در حال پیگیری است و مجموعه دستگاه‌های اجرایی گلستان برای تسریع روند اجرای این طرح‌ها همکاری می‌کنند.»

موسوی با اشاره به اقدامات انجام‌شده برای مدیریت مصرف و کاهش ناترازی برق بیان کرد: «در کنار توسعه انرژی‌های تجدیدپذیر، مقابله با مصارف غیرمجاز برق نیز در دستور کار شرکت توزیع نیروی برق استان قرار دارد.»

آغاز برداشت سیب زمینی طرح استمرار در ارتفاعات گرگان

معاون بهبود تولیدات گیاهی «سازمان جهاد کشاورزی گلستان» از آغاز برداشت سیب‌زمینی طرح استمرار از سطح ۱۶۶ هکتار از اراضی ارتفاعات گرگان خبر داد و گفت: «پیش‌بینی می‌شود از این مزارع حدود ۲۹۸۸ تن محصول برداشت شود.»

طی اکبرمهرقانی گفت: «برداشت سیب‌زمینی در قالب طرح استمرار از ابتدای شهریور در استان گلستان آغاز شده و این محصول برای برداشت در فصل زمستان نیز در اراضی استان کشت شده است.»

او افزود: «براساس الگوی کشت اmsال استان، سطح هدف‌گذاری‌شده برای کشت سیب‌زمینی ۱۰۰ هکتار بود که از این میزان، ۱۶۶ هکتار در ارتفاعات گرگان زیر کشت رفته است.» معاون بهبود تولیدات گیاهی سازمان جهاد کشاورزی گلستان تصریح کرد: «با توجه به سطح زیر کشت و شرایط مزارع، پیش‌بینی می‌شود حدود ۲۹۸۸ تن سیب‌زمینی از اراضی زیر کشت طرح استمرار برداشت شود.»

آگهی مفقودی

برگ سبز و کارت ماشین خودروی سواری پرلید هاج مدل ۱۳۷۶ رنگ سفید، روغنی به شماره موتور ۵۱442276131770 و شماره شاسی ۵۰۰۶۹۱۷ و شماره پلاک

۹۱ ایران ۵۹۶ به ۵۳ به نام حمید حاکمی زاده مفقود گردیده و در درجه اعتبار ساقط می باشد.

قزوین

یادداشت

پاسخ به برخی اظهارات دربارهٔ برگزاری همایش ملی «یوزپلنگ آسیایی» در بجنورد

مسئله اصلی باید نجات یوز باشد

اشهرزاد محمدی ا

آکدشگر محیط زیست ا

در روزهای اخیر، مطالبی دربارهٔ برگزاری «همایش ملی یوزپلنگ آسیایی» در بجنورد منتشر شده که در آن، با طرح این ادعا که «یوز متعلق به جاجرم است»، از برگزاری این رویداد در بجنورد انتقاد شده است. این نگاه، پیش از آنکه به یک اختلاف واقعی میان شهرها مربوط باشد، ناشی از نادیده گرفتن ماهیت استانی و ملی موضوع حفاظت از یوزپلنگ و همچنین مجموعه برنامه‌های سفر رئیس «سازمان حفاظت محیط‌زیست» به خراسان شمالی است. نخست باید تأکید کرد که یوزپلنگ آسیایی متعلق به یک شهرستان نیست، یوزپلنگ بخشی از میراث طبیعی ایران و گونه‌ای در معرض خطر انقراض است و حفاظت از آن نیازمند همکاری همه مناطق، شهرستان‌ها، دستگاه‌های اجرایی، جوامع محلی و تشکل‌های مردمی است؛ بنابراین، تبدیل موضوع حفاظت از یوز به رقابت میان جاجرم، بجنورد یا هر شهرستان دیگری، از اساس با مفهوم حفاظت علمی و ملی از این گونه سازگار نیست. از سوی دیگر سفر دکتر «شینا انصاری» به خراسان شمالی صرفاً برای شرکت در همایش یوزپلنگ در بجنورد انجام نشده بود. برنامه این سفر مجموعه‌ای از موضوعات محیط‌زیستی در نقاط مختلف استان را دربرمی‌گرفت. ایشان در جریان این سفر از شیروان و «منطقه حفاظت‌شده ساریگل» بازدید داشتند و در ساریگل، نخستین سایت عکاسی حیات‌وحش را افتتاح کردند. در بجنورد نیز برنامه‌های مختلفی، از جمله افتتاح موزه حیات‌وحش در «پارک پردیسان بابامان»، انجام شد. همچنین، دیدارها و جلسات با مسئولان استانی، از جمله استانداری، برگزار شد و موضوعات مختلف محیط‌زیست استان مورد بررسی قرار گرفت؛ بنابراین، تقلیل چنین سفر گسترده‌ای به این جمله که «چرا همایش یوز در بجنورد برگزار شد؟»، تصویری ناقص از واقعیت ارائه می‌کند. اگر کسی معتقد است جاجرم ظرفیت ویژه‌ای برای میزبانی رویدادهای مرتبط با یوزپلنگ دارد، این موضوع می‌تواند کاملاً محتوانه و منطقی در قالب یک پیشنهاد کارشناسی مطرح شود؛ اما اینکه برگزاری یک همایش ملی در مرکز استان را به‌معنای نادیده گرفتن جاجرم یا مالکیت یک شهرستان بر یوز بدانیم، نه با ساختار مدیریت محیط‌زیست کشور سازگار است و نه با منطق حفاظت از حیات‌وحش. میزبانی یک همایش به‌معنای مالکیت بر موضوع آن نیست. همان‌گونه که برگزاری یک همایش ملی در یک شهر، به‌معنای تعلق آن موضوع فقط به همان شهر نیست، برگزاری همایش یوز در بجنورد نیز به‌معنای حذف یا نادیده گرفتن جاجرم، «میان‌دشت» یا سایر زیستگاه‌های یوز در استان نیست. اتفاقاً اگر دغدغه اصلی، حفاظت از یوزپلنگ و زیستگاه‌های آن است، بهتر است به‌جای ایجاد رقابت میان شهرستان‌ها، ظرفیت‌های هر منطقه را در کنار یک‌دیگر ببینیم. میان‌دشت به‌عنوان یکی از زیستگاه‌های مهم یوز، ساریگل، «ساولک» و «قرخود» با ظرفیت‌های ارزشمند حیات‌وحش، شیروان و سایر مناطق استان و بجنورد به‌عنوان مرکز اداری و فرهنگی استان، همگی می‌توانند در یک برنامه منسجم استانی نقش داشته باشند.

از سوی دیگر، درباره چنین موضوعاتی نمی‌توان براساس «شنیده‌ها» و «شایعات» قضاوت کرد. هنگامی که یک سفر رسمی، برنامه‌های متعدد در چند شهرستان و جلسات مختلف مدیریتی داشته است، اظهارنظر درباره آن بدون بررسی برنامه سفر و وقایع رخ داده، طبیعی است که به برداشت‌های نادرست منجر شود. نقد و مطالبه‌گری حق همه شهروندان و فعالان محیط‌زیست است، اما نقد زمانی می‌تواند به حفاظت کمک کند که بر اطلاعات دقیق، مستند و قابل بررسی استوار باشد. امروز بیش از هر چیز به همدلی میان فعالان محیط‌زیست استان نیاز داریم. یوزپلنگ برای نجات خود به مرزبندی میان شهرستان‌ها احتیاج ندارد؛ به زیستگاه امن، حفاظت مستمر، نیروی محیطبان، مشارکت جوامع محلی و مدیریت علمی نیاز دارد. به‌جای اینکه بپرسیم «یوز مال کدام شهرستان است؟»، بهتر است بپرسیم: چگونه می‌توانیم کاری کنیم که یوزپلنگ، این میراث ارزشمند ایران، همچنان در زیستگاه‌های ایران باقی بماند؟ این پرسش، هم ملی‌تر است، هم علمی‌تر و هم برای آینده یوز و طبیعت استان مفیدتر.

ناگفته نماند در این میان، نمی‌توان و نباید تلاش‌های انجام‌دهندگان محیط‌زیستی و مجموعه‌های محلی جاجرم را در فعالان از یوزپلنگ آسیایی نادیده گرفت. جاجرم سال‌هاست به‌واسطه قرار گرفتن در محدوده یکی از زیستگاه‌های مهم یوز، با این‌گونه ارزشمندان ارتباط مستقیم داشته و فعالان و علاقه‌مندان محلی در معرفی یوز، پیگیری مسائل زیستگاه، حساس‌کردن افکار عمومی و جلب توجه مسئولان به ضرورت حفاظت از آن نقش داشته‌اند. بخشی از اهمیت جاجرم نیز دقیقاً از همین‌جا ناشی می‌شود که مردم یک منطقه، حیات‌وحش اطراف خود را از نزدیک لمس کرده‌اند و حفاظت از یوز برای آن‌ها صرفاً یک عنوان در یک همایش یا برنامه اداری نیست، بخشی از طبیعت و هویت سرزمین آن‌هاست.

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

بار دیگر تلاش برای راه‌اندازی معدن بوکسیت تاش شاهرود، اعتراض‌های مردمی رازنده کرد

پانزده سال ایستادگی برای کوهستان شاهرود

عضو جمعیت توسعه پایدار شاهرود؛ وسط جنگ، در اردیبهشت‌ماه، کامیون‌های معدن آمدند و گفتند می‌خواهند دیوهای موجود را ببرند؛ درحالی‌که آنجا دیویی وجود نداشت

ا پیام ما چهار روز قبل، وقتی استاندار سمنان به سالن فرمانداری شاهرود آمد تا درباره وضعیت فعالیت «معدن بوکسیت تاش» در «کوهستان شاهرود» صحبت کند، مردم خشمگین‌تر از همیشه بودند. آنها که از وعده‌های مداوم خسته شده بودند، از قشرب‌های مختلف به آنجا آمدند و تنها سؤالشان این بود که چطور در وضعیت بحرانی کنونی و در میانه جنگ، بار دیگر صحبت از شروع به کار معدنی شده است که ۱۵ سال مناقشه بر سر فعالیتش ادامه دارد؟ چطور با وجود مخالفت دستگاه‌هایی چون محیط‌زیست، منابع طبیعی، اداره بهداشت و آب، همچنان تلاش برای ادامه فعالیت این معدن در یکی از مهم‌ترین کوهستان‌های استان سمنان جریان دارد و چه تصمیم‌هایی خشم مردم را برانگیخته است؟ پرسش‌هایی که در سال‌های گذشته بی‌پاسخ مانده‌اند، همچنان جوابی ندارند و همین موضوع خشم مردم را بیش‌ازپیش شعله‌ور کرده است. آنها در هفته‌های گذشته و پس از تلاش برای آزرگیری فعالیت معدن، مانند سال‌های گذشته بارها در کوهستان شاهرود مقابل فرمانداری و دفتر امام جمعه تجمع کرده و پس از بیش از یک دهه درگیری در منطقه، خواستار پاسخی قطعی شده‌اند؛ پاسخی که در نشست اخیر نیز به دست نیامد و استاندار بدون دادن قول قطعی برای تعطیلی فعالیت معدن، جلسه را ترک کرد.

اعتراض به معدن بوکسیت تاش در شاهرود از نخستین سال‌های فعالیت این معدن آغاز شد و با وجود توقف فعالیت آن، در مقاطع مختلف دوباره به جریان افتاد. قدیمی‌ترین اعتراض‌ها به تاسافت ۱۳۹۰ برمی‌گردد؛ زمانی که فعالان محیط‌زیست و کوهنوردان شاهرود نیز مخالفت با فعالیت این معدن را آغاز کردند.

در مرداد ۱۳۹۰، «ستاد مردمی حفاظت از میراث طبیعی و فرهنگی شاهرود» با حضور در روستاهای تاش بالا و تاش پایین، درباره پیامدهای فعالیت معدن با ساکنان این روستاها گفت‌وگو کرد. در شهریور همان سال نیز بیش از ۱۰۰ کوهنورد از شاهرود و چند استان کشور، در یک صعود اعتراضی به شاهرود مخالفت خود را با تخریب ارتفاعات اعلام کردند. در همان دوره، اعتراض‌هایی نیز به رفت‌وآمد کامیون‌ها و ماشین‌آلات معدن گرازش شد. در سال‌های بعد، مخالفت‌ها با فعالیت معدن ادامه داشت، اما سال ۱۳۹۷ نخستین نقطه عطف این روند بود. در اردیبهشت آن سال، شهروندان شاهرودی در اعتراض به تخریب شاهرود تجمع کردند و زنجیره انسانی تشکیل دادند. هم‌زمان، مخالفت با تمدید پروانه بهره‌برداری معدن شدت گرفت و سرانجام پروانه تمدید نشد و فعالیت معدن متوقف شد.

جنگ در پناهگاه خرگوش‌های کوهی

سرنوشت یک جانور کوچک و پشمالو، تراژدی زیست‌محیطی جنگ اسرائیل در لبنان را آشکار می‌کند

انفجارها مستقیماً بر منطقه‌ای که دست‌کم یک کلونی خرگوش کوهی در آن قرار داشته است، اثر گذاشته‌اند. سازمان جنوبی‌های سز پیش‌تر نیز کلونی‌های خرگوش کوهی صحرای را در چشم‌انداز اطراف مجدل زون مستند کرده بود. تصاویر ماهواره‌ای پس از انفجارهای گسترده در ۲۶ ژوئن، تغییرات وسیعی را در این زیستگاه‌ها نشان می‌دهند. اگرچه وضعیت کلونی‌ها باید از طریق بررسی میدانی تأیید شود، تکه‌تکه شدن زیستگاه آن‌ها نگرانی‌های جدی زیست‌محیطی ایجاد می‌کند. همین مسئله درباره قطرته نیز صدق می‌کند؛ جایی که تخریب گسترده‌ای در چشم‌انداز اطراف رخ داده است. مطالعات انجام‌شده درباره انفجار و محیط‌های کارستانی نشان داده‌اند که انفجارهای قدرتمند می‌توانند از طریق امواج شوک و ارتعاش شدید زمین، این ساختارهای شکننده را ناپایدار کنند و باعث ایجاد شکستگی، فروریختگی و مسدود شدن سامانه‌های پناهگاهی زیرزمینی شوند.

علاوه بر این، عملیات تخریب گسترده می‌تواند دو پیامد عمده زیست‌محیطی داشته باشد. نخست اینکه انفجارهای مکرر موجب تولید گازهای پس از انفجار از جمله مونوکسیدکربن و اکسیدهای نیتروژن، گردوغبار سنگ، ذرات معلق و بسته به ترکیب مواد منفجره و میزان کارایی انفجار، بقایای مواد منفجره می‌شوند؛ موادی که ممکن است بر خاک، هوا و آب اطراف اثر بگذرانند. در چشم‌اندازهای کارستی، این آلاینده‌ها به‌دلیل نفوذپذیری بالای سنگ آهک می‌توانند از طریق شبکه به‌هم‌پیوسته شکاف‌ها، غارها و سامانه‌های آب زیرزمینی به‌سرعت گسترش یابند.

تخریب زیستگاه کارستی می‌تواند کلونی‌های خرگوش کوهی صحرای را منزوی و آن‌ها را از منابع غذایی محروم کند. دوم اینکه امواج انفجار و لرزه‌های ناشی از ساختارها می‌توانند رطوبت، جریان هوا و رژیم دمایی غارها را تغییر دهند و به زیستگاه‌هایی آسیب بزنند که جانوران وابسته به غار و صخره از آن‌ها استفاده می‌کنند. چنین تغییراتی می‌توانند پیامدهای شدیدی برای گونه‌هایی داشته باشند که با این محیط‌ها سازگار شده‌اند؛ از جمله خرگوش‌های صحرای که برای تنظیم دمای بدن، تولیدمثل و دور ماندن از شکارچیان به

با ادامه فعالیت معدن اعلام کرد.

اکنون در شهریور ۱۴۰۵، پس از حدود ۱۵ سال، اعتراض به معدن بوکسیت تاش همچنان ادامه دارد. مطالبه‌گران شاهرودی بار دیگر موضوع را با استاندار سمنان مطرح کرده‌اند و پرونده‌ای که چند بار با وعده توقف یا منتفی‌شدن معدن‌کاری، بسته‌شده تلقی شده بود، هنوز در دستور بررسی مسئولان قرار دارد.

واکنش دستگاه‌های مسئول به فعالیت معدن

موضع دستگاه‌های مسئول در سال‌هایی که اعتراض به فعالیت معدن گسترده بود، یکسان نبود. در مقاطعی، «سازمان حفاظت محیط‌زیست» صریحاً با ادامه فعالیت معدن مخالفت کرده، منابع طبیعی نسبت به تمدید مجوز آن موضع منفی داشته و دستگاه قضایی نیز بارها اعلام کرده است که در صورت اثبات آسیب به منابع آب و محیط‌زیست، امکان ورود به پرونده وجود دارد. بااین‌حال، همین رفت‌وبرگشت میان هشدار، مخالفت، توقف و آزرگیری فعالیت باعث شده است پرونده شاهرود پس از حدود ۱۵ سال همچنان باز بماند.

در سال ۱۳۹۷ و هم‌زمان با تشدید اعتراض‌های مردمی، «حمید ظهاری» که آن زمان معاون محیط‌زیست طبیعی سازمان حفاظت محیط‌زیست بود، فعالیت معدن تاش را فاقد هماهنگی لازم با مطالعات محیط‌زیستی دانست و درباره پیامدهای آن بر حوضه آبریز شاهرود، بی‌سطام هشدار داد. در همان سال، «امیر عبدوس»، مدیرکل وقت حفاظت محیط‌زیست سمنان، موضع اداره کل را تعطیلی کامل معدن اعلام کرد. در این دوره، اداره محیط‌زیست شاهرود نیز پیگیری قضایی پرونده را دنبال کرد، اما دستگاه قضایی در آن مقطع، صدور حکم تعطیلی دائمی را نیازمند مستندات کارشناسی می‌دانست. «علی اکبریان»، رئیس دادگستری شاهرود، در سال ۱۳۹۷ اعلام کرد در صورتی‌که دستگاه‌های متولی، تهدید معدن برای آب شرب و محیط‌زیست را صریحاً تأیید کنند، امکان ورود قضایی برای تعطیلی وجود دارد. این در حالی بود که به گفته او، چنین اعلام صریح و مشترکی از سوی دستگاه‌های کارشناسی ارائه نشده بود.

در حوضه منابع طبیعی نیز «محمد رضا کشاورزبان»، رئیس وقت منابع طبیعی شاهرود، اعلام کرد در دوره مدیریتش با تمدید مجوز معدن بوکسیت تاش مخالف بوده است. به این ترتیب، در همان سال‌هایی که اعتراض‌های مردمی بالا گرفته بود، دست‌کم در سطح اداره‌های محیط‌زیست و منابع طبیعی شهرستان، مخالفت با ادامه فعالیت معدن مطرح بود؛ اما این مخالفت‌ها به تصمیمی دائمی برای پایان پرونده منجر نشد.

در سال ۱۳۹۹، «عبدالجواد پارسافر»، دادستان شاهرود، نیز اعلام کرد چنانچه کارشناسان، آلودگی آب با آسیب به سلامت مردم در نتیجه فعالیت معدن را تأیید کنند، دادستانی به‌عنوان مدعی‌العموم می‌تواند برای جلوگیری از ادامه فعالیت وارد شود. این وضعیت در سال‌های بعد نیز ادامه پیدا کرد. محیط‌زیست همچنان مخالف فعالیت معدن بود و در سال ۱۴۰۴ نیز سازمان حفاظت محیط‌زیست به‌صورت رسمی با ادامه فعالیت آن مخالفت کرد. بااین‌حال، مطرح‌شدن برداشت مواد دیوشده، پرونده را دوباره فعال کرد. در اردیبهشت ۱۴۰۵، اعتراض مردم و کامیون‌داران شاهرود بالا گرفت و در نهایت، با دستور و حکم دادستان شاهرود، فعالیت معدن متوقف و معدن توقیف شد.

بااین‌حال، حتی این تصمیم نیز به‌معنای پایان قطعی مناقشه نبود و چند ماه بعد، در مردادماه، خبری درباره تصمیم برای بازگشایی یک‌ساله معدن مطرح شد؛ تصمیمی که بار دیگر اعتراض‌های مردمی را به دنبال داشت. «شینا انصاری»، رئیس سازمان حفاظت محیط‌زیست، هفته‌گذاشته به استان سمنان سفر کرد و به شاهرود نیز رفت. او در آنجا با جمعی از مخالفان معدن رویه‌ور شد. پس از آن، در استان اعلام شد که تصمیم برای بازگشایی معدن گرفته شود. در روزهای اخیر نیز نقل‌قولی از انصاری با این مضمون منتشر شده است: «موافقت با آزرگیری فعالیت معدن بوکسیت تاش در شاهرود میسر نیست.» با وجود این مواضع، همچنان

محیط زیست

۴

شماره پیاپی ۳۴۱۹ | شنبه ۲۱ شهریور ۱۴۰۵ |

احتمال آزرگیری فعالیت معدن مطرح است.

آغاز کار با گزاری مناقشه‌برانگیز در دسترس

عموم نیست

«گلچهره محمدی»، فعال مدنی و عضو «جمعیت توسعه پایدار شاهرود»، در سال‌های گذشته پای ثابت اعتراض‌های مردمی بوده و در نشست‌های مختلف با حضور مسئولان نیز شرکت کرده است. او اکنون از سال‌ها اعتراض، رفت‌وبرگشت در مواضع مسئولان و بی‌نتیجه‌ماندن مخالفت‌ها با فعالیت معدن به «پیام ما» می‌گوید؛ از اینکه برای چنین طرح‌هایی پیوست اجتماعی وجود ندارد و حالا با وجود ۱۵ سال اعتراض، باز هم خبر از تمدید یک‌ساله پروانه فعالیت معدن داده شده است: «در دولت آقای روحانی، معدن بوکسیت تعطیل و این کوهستان از ارتفاع ۲۴۰۰ متر در عرصه، ثبت ملی شد و قرا یوز برای حریم هم برنامه‌ریزی شود. با آمدن دولت شهید رئیس، تلاش برای بازگشایی معدن افزایش یافت، اما آن زمان هم مخالفت با بازگشایی معدن باعث شد دولت وقت اجازه کار ندهد. نکته جالب اینجاست که فقط چند روز پس از حادثه سقوط بالگرد آقای رئیس، تلاش برای راه‌اندازی معدن شروع شد.» آن‌طور که محمدی می‌گوید، معدن تاش و آلومینا زیر نظر «ایمیدرو» است و در زمانی‌که پس از سقوط بالگرد، وضعیت دولت مشخص نبود، بندهایی به تصویب رسید که برخورد با مخالفان راه‌اندازی معدن نیز در آنها آمده بود؛ «اما باز هم ایستادگی کردیم و نتوانستند کاری از پیش ببرند؛ تا اسفند ۱۴۰۴ و پیش از آغاز جنگ، شرکت آلومینا، با وجود کاهش فروش و نبود صادرات، به دولت اعلام کرد که به‌دلیل شرایط جنگی به آلومینیوم نیاز دارد. درحالی‌که انبارهایش پر یوز و شرکت‌های دیگر هم به‌انداز کافی بار داشتند، سعی کرد با سوءاستفاده از شرایط جنگی کار خود را پیش ببرد. این اتفاق در حالی بود که معدن تاش نزدیک‌ترین معدن به شرکت آلومینا نیست، بلکه براساس نظر سازمان بازرسی، این شرکت موظف بود از معادن دامغان، شیرین‌چشمه و جهان‌آباد میانی استفاده کند؛ اما این کار رانمی‌کرد و متأسفانه معاون عمرانی استانداری هم اعلام کرد برای استفاده در صنایع خاص به فعالیت آنها نیاز است.»

به گفته این فعال مدنی، تلاش‌ها برای بازگشایی معدن با روی کار آمدن دولت جدید نیز مانند گذشته ادامه داشت. اما این‌بار برخلاف گذشته، رئیس‌جمهوری دستور داد فعالان محیط‌زیست و سازمان‌های مردم‌نهاد نیز در جلسه‌ها حضور داشته باشند. «این اتفاق نادری بود و بسیار خوشحال‌کننده؛ آن هم وقتی وسط جنگ، در اردیبهشت‌ماه، کامیون‌های معدن آمدند و گفتند می‌خواهند دیوهای موجود را ببرند؛ درحالی‌که آنجا دیویی وجود نداشت و همان زمان هم همه

مقابل این وضعیت ایستاد.»

او می‌پرسد وقتی چند سال است معدن تعطیل شده، این دیوها از کجا آمده‌اند و چطور از شرایط جنگی برای آغاز فعالیت استفاده شده است؟ محمدی از سوی دیگر به نظر وزارت بهداشت و درمان درباره فعالیت این معدن اشاره می‌کند: «نظری که می‌گوید: «این معدن تهدیدی برای سلامت مردم منطقه است و آثار جبران‌ناپذیری بر آب و اکوسیستم خواهد داشت.» او همچنین به نظر سازمان حفاظت محیط‌زیست، منابع طبیعی و میراث فرهنگی اشاره می‌کند: «سازمان‌هایی که به گفته او، همگی مخالفت خود را با راه‌اندازی دوباره این معدن اعلام کرده‌اند: «متأسفانه دی‌ماه ۱۴۰۴، کارگروه زمین‌شناسی گرازشی اختصاصی به دفتر دکتر عارف داد و با استناد به این گزارش که در اختیار ما قرار نمی‌دهند، وزارت صنعت، معدن و تجارت به دنبال بازگشایی این معدن رفت. برداشت دیوها با استناد به این گزارش عجیب است؛ گرازشی که هیچ‌کس آن را ندیده است.» او و بسیاری دیگر از مردم شاهرود که مقابل نابودی شاهرود ایستاده‌اند، پس از ۱۵ سال می‌خواهند پاسخی قطعی و نهایی بگیرند؛ تعطیلی کامل و بدون قیدوشرط معدن. آنها می‌خواهند این وضعیت یک‌بار برای همیشه پایان یابد و خشم مردم بیش‌ازپیش شعله‌ور نشود.

زیستمدان خاک، مجموع این آثار، پرسش‌های گسترده‌تری را درباره پیامدهای زیست‌محیطی بلندمدت سلاح‌ها و روش‌های تخریب مورد استفاده در جریان این درگیری مطرح می‌کند. ارزیابی خسارت مستقیم و غیرمستقیم وارد شده به کلونی‌های خرگوش کوهی صحرای بدون دسترسی به مناطق آسیب‌دیده و انجام بررسی‌های جامع میدانی دشوار است. این ابهام درباره کلونی‌هایی که تیم ما پیش از جنگ در نافوره و بیاضه مستند کرده بود نیز وجود دارد؛ همچنین کلونی‌های دامنه‌های اطراف «قلعه شقیف»، وادی مجدل زون و وادی رزینک که همگی هدف بمباران‌های سنگین قرار گرفته‌اند.

گردوغبار سیلیکا تپه‌های اطراف قلعه شقیف در ارنون، جنوب لبنان، را پس از حملات اسرائیل در ۳ ژوئیه پوشانده است. اگرچه «اتحادیه بین‌المللی حفاظت از طبیعت» پیش‌تر زیرگونه منطقه‌ای را جاور را نسبتاً پایدار توصیف کرده است، هیچ ارزیابی رسمی وادار اسرائیل در جمعیت خرگوش صحرای لبنان وجود ندارد. نبود بررسی‌های میدانی جدید نیز ارزیابی روند جمعیت این گونه را با اطمینان دشوار می‌کند.

بااین‌حال، پیامدهای زیست‌محیطی ممکن است بسیار فراتر از نابودی یک گونه واحد باشد. گرازشی که به‌تازگی «شوری ملی نابودی» نامیده شد، نابودی کلونی‌های محلی خرگوش کوهی فقط نشانه کاهش جمعیت یک پستاندار، بلکه نشانه وخامت کل سامانه‌های اکولوژیکی خواهد بود.

هنوز نمی‌توان هزینه کامل زیست‌محیطی این درگیری را اندازه‌گیری کرد. وقتی جنگ سرانجام پایان یابد، خانه‌ها را می‌توان دوباره ساخت. اما آوارهای ناشی از زمین‌لرزه‌ها و جوامع بوم‌شناختی‌ای که طی هزاران سال تکامل یافته‌اند، بسیار دشوارتر خواهد بود. «نیروهای دفاعی اسرائیل» در پاسخ به درخواست «گاردین» برای اظهارنظر درباره تأثیرات زیست‌محیطی فعالیت‌های نظامی خود گفتند: «مانند بسیاری از ارتش‌های غریب، نیروهای دفاعی اسرائیل نیز گل‌گول‌های ایچ‌کند که پرده دود در اختیار دارند که حاوی فسفر سفید هستند و استفاده از آن‌ها براساس قوانین بین‌المللی قانونی است. این گلوله‌ها از سوی نیروهای دفاعی اسرائیل برای ایجاد پرده دود و نه برای هدف قرار دادن اهداف ایجاد شده استفاده می‌شوند و براساس قوانین بین‌المللی در دره سلاح‌های آتش را طبقه‌بندی نمی‌شوند.» آ گاردین

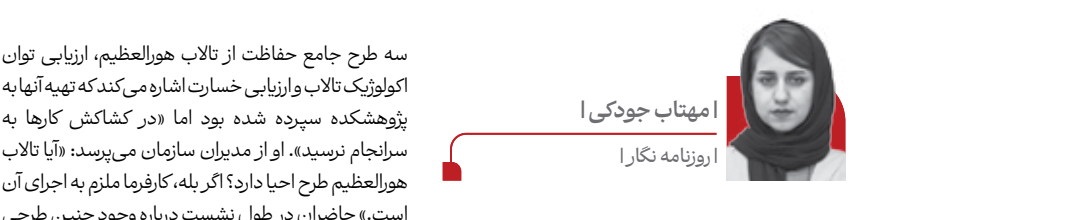
محیط زیست

ا شانا

در نشست هم‌اندیشی درباره میدان نفتی سهراب، منتقدان از بی‌اعتمادی، ضعف ارزیابی اجتماعی و خطر تشدید تنش‌های منطقه می‌گویند واکاوی پرونده «سهراب»

میدان نفتی سهراب همچنان محل اختلاف است. اختلافی چنان عمیق که چهار ساعت و نیم گفت‌وگو در دفتر معاونت محیط‌زیست انسانی، میان مدیران سازمان، کارشناسان، نمایندگان تشکل‌ها و فعالان محلی، به نقطه‌ای مشترک نرسید. جامعه محلی و بخشی از منتقدان خواهان لغو مجوزند و در مقابل سازمان می‌گوید با توجه به تصمیم‌های قبلی، اجرای پروژه اجتناب‌ناپذیر است.

مهتاب جودکی ا

روزنامه نگار ا

مختصری درباره سهراب

«محمد الموتی»، دبیر شبکه هم‌اندیشی‌های محیط‌زیست و منابع طبیعی‌کشور در نشست ویژه هم‌اندیشی هورالعظیم و بررسی موضوع مجوز طرح توسعه میدان نفتی سهراب در دفتر معاونت محیط‌زیست انسانی، در جمع کارشناسان محیط‌زیست و نمایندگان تشکل‌ها، رو به دوربین می‌گوید: «این بار با دفعات قبل متفاوت است. جایی که پروژه اجرا می‌شود، ورودی اصلی رودخانه‌هایی است که به هورالعظیم می‌ریزد.» از «تاریخ بی‌اعتمادی» می‌گوید، از اینکه پس از سال‌ها فعالیت‌های آسیب‌زای صنعت نفت، فعالان محیط‌زیست دیگر هیچ تعهدی را باور نمی‌کنند. «مسئله مخالفت با توسعه نیست. مسئله این است که وزارت نفت در این سال‌ها به تعهدات خود عمل نکرده. فاصله زیادی بین ماست. اگر همین امروز هم تعهد دهند نمی‌تواند نظر مخالفان را جلب کنند».

الموتی با این گفته‌ها، در چند جمله موضع تشکل‌های محیط‌زیستی را بازگو می‌کند: «مطالبه اصلی ما ابطال مجوز میدان نفتی سهراب است. ممکن است در این جلسه بگویید که دغدغه‌های ما را دیده‌اید و شروط سخت‌گیرانه‌ای گذاشته‌اید. ما هم می‌شنویم. هرچند مسئله ما مرزهایی است که با تأتمین دهنید. حقیقت را به ما بگویید.»

این جلسه چهار ساعت و نیم به درازا می‌کشد تا به قول الموتی (مدافعان حاکمیتی سرزمین) و «مدافعان مردمی

محیط‌زیست» درباره سرزوشست سهراب به توافق برسند.

این طرح پنج سال پشت درهای سازمان مسکوت مانده بود. چه تغییری رخ داد که سازمان تصمیم گرفت به فعالیت میدان نفتی سهراب در تالاب هورالعظیم مجوز دهد؟

با این سؤال یکی از حاضران، «مرجان شاکری»، مدیرکل

دفتر ارزیابی اثرات زیست‌محیطی مختصری از پیشینه پرونده سهراب می‌گوید. البته تا این توضیح که بخشی از مکاتبات جزو اسناد پرونده طبقه‌بندی شده است. «در سال ۱۴۰۲ رئیس وقت سازمان حفاظت محیط‌زیست مجوزی برای میدان نفتی سهراب صادر کرد که حفر بیش از ۲۰ حلقه چاه را دربر می‌گرفت. در دولت چهاردهم قرار شد با این صورت‌فنی بررسی شود که چاه‌ها در کجا و به چه شکلی حفر شوند تا کمترین آسیب به تالاب وارد شود. فرایند ارزیابی پروژه تاکنون درست پیش نرفته، اما قدم به قدم می‌توان اصلاحش کرد. سازمان تصمیم گرفته این کار را با مشارکت جمعی اصلاح‌کند».

او از سابقه فعالیت خود در سازمان‌های مردم‌نهاد هم می‌گوید و اینکه «اگر دست من بود مجوز نمی‌دادم اما حالا که شخصیتی حقوقی داریم باید به مجری فشار بیاوریم که کمترین آسیب به محیط‌زیست برسد».

ارزیابی «اشتباه در اشتباه»
«نغمه میرقیی دینان»، عضو هیأت‌علمی دانشگاه شهید بهشتی و عضو حقیقی شورای عالی سازمان حفاظت محیط‌زیست به نشست آمده و در نوبت صحبتش به مطالعه

سه طرح جامع حفاظت از تالاب هورالعظیم، ارزیابی توان اکولوژیک تالاب و ارزیابی خسارت اشاره می‌کند که تهیه آنها به پژوهشکده سپرده شده بود اما «در کشاکش کارها به سرانجام نرسید». او از مدیران سازمان می‌پرسد: «آیا تالاب هورالعظیم طرح احیا دارد؟ اگر بله، کارفرما ملزم به اجرای آن است.» حاضران در طول نشست درباره وجود چنین طرحی تردید دارند و برای ثبت نبودن هورالعظیم در کنواسیون راسمر بارها تأسف می‌خورند.

میرقیی دست می‌گذارد روی موضوع خسارت پروژه؛ «قرار است به مدت بیست سال، روزانه ۳ هزار بشکه نفت از این میدان بهره‌برداری شود و مقدار زیادی میعانات و گاز درآمد زیادی نصیب وزارت نفت خواهد شد. وزارت نفت پایش را گذاشته در حیطه منطقه تحت حفاظت محیط‌زیست؛ مثل این است که کسی بپاید به خانه ما و بخواهد خانه را تخریب کند. اینجا سازمان دست بالا را دارد اما آیا برای اخذ خسارت مطالبه‌گری کرده‌است؟»

او به تغییر محل چاه‌ها هم اشاره می‌کند؛ اینکه در طرح اولیه پراکنش هشت سرحلقه (پد) چاه در تالاب دیده شده بود و حالا فقط یکی از آنها داخل تالاب است و باقی‌شان در کنار دایک مرزی. بعد می‌پرسد: «امکان نداشت که وزارت نفت از فرایزگیری آن سرحلقه در منطقه حساس چشم‌پوشی کند؟» مسئله دیگر به گفته او لنذیفلی است که در طرح دیده شده اما سازمان برای مکان‌یابی آن که در حریم تالاب است، گزارش ارزیابی جداگانه طلب نکرده و «این هم اشتباه در اشتباه است». از طرف دیگر، محل پایش‌ها به گفته میرقیی بیشتر در اطراف حلقه‌های سرچاهی انتخاب شده، در حالی که «در این طرح برای روستای رفیع در نزدیکی این منطقه پایش آتالاین هوا تعبیه نشده» و سازمان هم چنین چیزی را مطالبه نکرده است. «به همین دلیل باید بازنگری دقیقی درباره محل نمونه‌برداری‌ها انجام شود».

نکته دیگری که از نگاه دبیر انجمن ارزیابی محیط زیست ایران مغفول مانده، سرزوشست هورالعظیم پس از پایان عمر پروژه است. «فرض کنیم وزارت نفت آمد و همه این تمهیدات را انجام داد و بیست سال بهره‌برداری کرد. بعد از این مدت، این مبادین بهره‌برداری‌شده، حفره‌هایی که در دل زمین ایجاد شده، چطور باید احیا شود؟ فرایند احیا در این طرح دیده نشده است؟»

میرقیی در آخر به متن مطالبه سازمان هم ابرام می‌گیرد که در ابتدای آن نوشته شده که «هیچ پیوستی ندارد»، اما در دو جای آن به پیوست اشاره کرده است. «این کوتاهی سازمان، دقت نظر کم و شبانزگی در امضای یک سند را نشان می‌دهد.»
با این همه، او تأکید می‌کند که در بسیاری از موارد «حساسیت سازمان قابل‌توجه بوده است» از جمله در ممنوعیت احداث جاده جدید، ممنوعیت برداشت از آب تالاب یا مقید بودن مجری به برنامه احیای تالاب. هرچند در کنار این موارد «کوتاهی‌هایی هم هست؛ از جمله در مطالعات اجتماعی بسیار ضعیف».

یکی از حاضران با انتقاد از شیوه ارزیابی پروژه‌ها می‌گوید پیامدهای فعالیت‌های گذشته و آسیب‌های احتمالی توسعه سهراب به‌درستی بررسی نشده است. او بررسی تعهدات گذشته، کمی‌سازی خسارت‌ها و توجه واقعی به اثرات اجتماعی و معیشتی پروژه بر جوامع محلی را مطالبه می‌کند و می‌گوید: «گزارش اجتماعی چطور تأیید شده وقتی هیچ اشاره‌ای به انتظار مردم و ترس مردم نشده است. برای مثال نوشته‌که نفت به نی‌ها آسیب زده و بوریا باقی مردم را دچار مشکل کرده است. بنابراین به‌تغیاف عنوان یک کارشناس، مطالعات ارزیابی اثرات را قبول ندارم.» بسیاری در سالن چنین نگاهی دارند. «محمد‌چواد اشرفی»، مدیر محیط‌زیست

مختاری احدی از ورژنه محمد مختاری محرز گردیده است.

لذا به‌منظور اطلاع عموم مراب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

حمیدرضا غلامیان دلویی

رئیس ثبت اسناد و املاک

شناسه آگهی: ۲۷۴۳۲۵
۳ الف: ۱۳۳

خوزستان، در جواب می‌گوید برای ابهامات و نگرانی‌های مطرح‌شده پاسخ‌های مستند وجود دارد.

رفیّع، آتش زیر خاکستر است

«حسین محمودی»، عضو هیئت علمی پژوهشکده علوم محیطی دانشگاه شهید بهشتی و جامعه‌شناس محیط‌زیست، از همان ابتدا به نحوه ورود سازمان به موضوع سهراب انتقاد می‌کند و «ضعف بدنه اجتماعی» آن را به باد نقد گیرد. «در این جلسه جای نماینده‌ای از هویزه و سوسنگرد خالی است. متأسفم که ما در تهران جمع می‌شویم و برای کسی تصمیم می‌گیریم که آنجا جان می‌دهد.»

محمودی می‌گوید مسئله سهراب را نمی‌توان جدا از مشکلات انباشته غرب کارون دید. او تعریف می‌کند: «چند ماه پیش یک دکل حفاری وارد رفیع شد. زد و خورد و تخریب اطراف افتاد و چند نفر از جوانان جویای کار زندان رفتند. مردم می‌گویند هور را از ما گرفته‌اید، زمین کشاورزی ما را. جوان‌ها ناطور شده‌اند. جایی که چهار نگهبان می‌خواهد، ۲۷۰ نگهبان گرفته‌است. آنها دیگر مهارتی کسب نمی‌کنند.» به گفته او در چنین شرایطی، سهراب می‌تواند نقطه‌ای حساس را فعال‌کند. «شما دست روی نقطه‌ای گذاشته‌اید که آتش زیر خاکستر است. مشکلات اجتماعی منطقه از سال‌ها پیش انباشته شده و به مرحله‌ای رسیده که نمی‌توان آنها را نادیده گرفت. من به‌عنوان جامعه‌شناس محیط‌زیست می‌گویم کمتر از چهار ماه دیگر در شهر رفیع، تمدن پنج‌هزارساله ما، اتفاقی خواهد افتاد که شما باید به مسئولان امنیتی جواب بدهید.»

او با اشاره به سابقه توسعه نفت در هورالعظیم، سهراب را بخشی از یک روند بزرگ‌تر می‌داند: «مجوز فعلی که داده‌اید، خاکریز اول است. خاکریز بعدی ۵۴۰ حلقه چاهی است که نفت در طرح توسعه آزادگان از شما می‌خواهد.» با این حال، می‌گوید از نظر اقتصادی نیز سهراب در مقایسه با میدان‌های بزرگ‌تر ارزش چندانی ندارد و حتی در اواخر دهه ۴۰ قرار بوده مخزن‌های یک و دو هورالعظیم از توسعه نفتی کنار گذاشته شوند.

محمودی سپس به شروط مجوز برمی‌گردد و می‌پرسد چرا حداقل ملاحظات درباره محل استقرار کمپ رعایت نشده است: «چرا دوباره در سهراب اجازه دادیم محل کمپ و اسکان عزیزان در حریم کیفی تالاب باشد؟ چرا یک جارا کوتاه نامیدید؟ مگر رفیع با چاه شماره یک و دو چقدر فاصله دارد؟ کمپ را می‌بردید آنجا.» او درباره امکان نظارت بر اجرای همین شروط هم تردید دارد: «می‌گویید نازل گذاشته‌اید. این روی کاغذ حرف ندارد. اما آقای اشرفی، شجاعانه بگویید آیا همکار شما به‌راحتی می‌تواند رود سرچاه شماره یک سهراب؟ نفت به این‌راحتی مجوز نمی‌دهد، مرزبانی هم در کنار آن.» و با اشاره به تجربه میدان یاران می‌گوید بعضی تعهدات پیشین هم روی کاغذ مانده‌اند.

محمودی بعد به موضوع خسارت می‌رسد: «میدان نفتی خسارت دارد؛ خاکریزی و خاکبرداری، آمد و رفت، لنذفیل و غیره. چرا از خسارت گذشتید؟» و هشدار می‌دهد که تداوم این روند می‌تواند به شکل گیری یک کانون جدید گردوغبار منجر شود؛ «بدبختی تالاب بی‌زبان این است که مرگش خطی نیست؛ آرام پیش می‌رود تا روزی که نفسش گرفته شود. هورالعظیم مثل بیماری است که نفسش به دستگاه وصل است و من انتظار نداشت‌م که سازمان محیط زیست او را از دستگاه بکشد.»

بخش اصلی انتقاد او به موضوعی برمی‌گردد که در ارزیابی

پروژه دیده نشده: ریسک اجتماعی و پیچیدگی وضعیت منطقه. محمودی می‌گوید گزارش ارزیابی برای منطقه‌ای با چنین ریسک‌هایی، به «ریسک سیستمی و پیچیده» نپرداخته و همچنان بر شدت و احتمال اثرات تکیه دارد که روشی قدیمی است.

در نشست بارها به کارکردهای اجتماعی تالاب و بی‌توجهی گزارش ارزیابی به مسئله اجتماعی و وابستگی مردم به این زیستگاه اشاره می‌شود. محمودی بخش اجتماعی گزارش ارزیابی را بی‌ارزش توصیف می‌کند و برای توضیح وضعیت اجتماعی منطقه به سه مطالعه در غرب کانون اشاره می‌کند؛ یافته‌های مطالعه‌ای در سال ۱۳۹۵ نشان می‌داد مردم دچار «روحیه بیگانگی» شدند و «این آغاز تلاطم‌های اجتماعی میان نفت و مردم بود». مطالعه سال ۱۴۰۰ رسیدن ناراضیانی به «تخاصم و تعارض» خبر می‌داد و کانون نتایج مطالعه‌ای که محمودی در سال ۱۴۰۴ انجام داده، این است: «منطقه دیگر از تخصص عبور کرده و وارد فاز فروپاشی ساختاری و زوال زیست‌پذیری شده است.» محمودی با مرور این مطالعات، دوباره تأکید کرد: «به همین دلیل است که می‌گویم کمتر از چهار ماه دیگر آشوب‌ها در رفیع، هویزه، سوسنگرد و احتمالاً در بستان اتفاق خواهد افتاد.»

او بر اساس همین مطالعه، نتیجه می‌گیرد که دیگر نمی‌توان توسعه نفتی را در نزدیکی سکونتگاه‌ها ادامه داد؛ «از لحاظ اجتماعی دیگر نمی‌توانیم هیچ طرح توسعه‌ای را که با یک مکان مسکونی ۵ تا ۲۵ کیلومتر فاصله دارد اجرا کنیم. به همین طرح توسعه سهراب از لحاظ اجتماعی هیچ توجیهی ندارد.»

خسارت اولیه سهراب هنوز پرداخت نشده

«لیدا آشتیانی»، کارشناس و پژوهشگر محیط زیست نقش را از گزارش ارزیابی سهراب با مهم‌ترین ایراد آن شروع می‌کند:

«در کنار سهراب پنج میدان نفتی دیگر در منطقه فعال‌اند و

گزارش ارزیابی از کارفرما نخواست‌ه است اثرات جمعی و

همه‌افزایی این میدان‌ها را بررسی کند.» او می‌گوید گزارش در محاسبه اثرات جمعی بلندمدت هم مشکل دارد؛ ازجمله اینکه در فاز بلندمدت، کاربری اراضی پنج‌ساله در نظر گرفته شده، در حالی که عمر پروژه ۲۰ سال است. از سوی دیگر اثرات استرس‌های مزمن، به‌ویژه تغییرات هیدرولوژی تالاب، در گزارش بررسی نشده است.

آشتیانی همه موارد را نوشته و یاشتاب می‌خواند و یک‌به‌یک مدیران را خطاب قرار می‌دهد. او به بخش دیگری از گزارش اشاره می‌کند که در آن شبیه‌سازی طرح توسعه سهراب بر اساس میدان آزادگان انجام شده است؛ در حالی که خود گزارش تفاوت کیفیت سازنده‌ها، حوضچه شماره یک هورالعظیم با حوضچه‌های جنوبی محل استقرار آزادگان را پذیرفته و انجام مطالعات تکمیلی را ضروری دانسته است. او به مدیران حاضر در نشست می‌گوید: «می‌دانم که هیچ مطالعه تکمیلی تاکنون به دفتر ارزیابی ارائه نشده‌است.» به گفته این پژوهشگر، پیش‌بینی‌های ریسک در گزارش ارزیابی «به‌شدت خوش‌بینانه» است و متغیرهای افزایش ریسک در آن دیده نشده‌اند. «حتی کارشناس ارزیابی در پایان گزارش نوشته که طرح با این میزان اثرات مخرب، برخی بخش‌ها فقط با چاه جریان خسارت قابل اجراس‌تا اما نه کارفرما و نه مجری هیچ طرح جامعی برای احیای تالاب هورالعظیم به شما ارائه نداده‌اند.»

لنذفیل یکی دیگر از موارد مورد انتقاد اوست* این تأسیسات در حریم کیفی تالاب قرار گرفته، گزارش ارزیابی مستقل ندارد و با این حال برای آن مجوز صادر شده‌است. او درباره پدهای طرح هشدار می‌دهد: «بر اساس این طرح ۶ پد مجوز گرفته است که پنج مورد آن در امتداد دایک مرزی قرار دارد. یکی از آنها دقیقاً در جاده امام رضاست. اگر این پد در حوضچه شماره دو نشست کجا چه خواهید کرد؟»

او سپس به سابقه دو چاه سهراب می‌رسد که ابتدا بدون مجوز حفر و باعث تخریب شدند و بعد برای آنها مجوز گرفته شد. «دفتر زیستگاه‌ها برای این دو چاه ۳۲ میلیارد تومان خسارت تعیین کرده است. از این میزان خسارت فقط یک قسط را داده‌اند.» به گفته او، دفتر زیستگاه‌ها چند سال است برای دریافت باقی خسارت پیگیری می‌کند. از طرف دیگر تنها تعهدی که دفتر ارزیابی از مجری و کارفرما گرفته، احداث آبگیر و سازه‌ای روی جاده امام رضا بوده که مجری هنوز به آن عمل نکرده است.

مهم‌ترین بخش هشدار او به توسعه‌های بعدی برمی‌گردد. او خطاب به اشرفی می‌گوید: «ترس ما از طرح توسعه‌های آتی است که در اسناد محرمانه و طبقه‌بندی‌شده آمده و روی میز شماست.» او می‌گوید آزادگان شمالی و جنوبی در مجموع درخواست ۲۶۸ حلقه چاه، یاران شمالی و جنوبی چهار حلقه چاه و سهراب در فاز دوم ۱۲ حلقه چاه داشته‌اند و می‌پرسد: «خانم شاکری، جلوی ۲۰ چاه نتوانستید بایستید! جلوی مجموعه ۳۶۴ چطور خواهید ایستاد؟»

اکنون ۲۷۷ چاه در منطقه وجود دارد و بر اساس پایان‌نامه این کارشناس محیط زیست، در صورت استقرار میدان‌های جدید تا سال ۱۴۳۰، ۲۵۰ هزار هکتار دیگر از مساحت کنونی هورالعظیم از دست خواهد رفت. «در حال حاضر فقط ۴۰ هزار هکتار از تالاب مانده است و تا آن زمان فقط ۱۵ هزار هکتار باقی می‌ماند؛ یک مرداب، این تمام چیزی است که از تمدن باشکوئین‌الهورین می‌ماند.»

آشتیانی در ادامه به تأمین آب چاه‌های تزیینی اشاره می‌کند؛ از ابتدا قرار بوده آب از تالاب برداشت شود اما محیط‌زیست مخالفت کرده، به‌شهادت انتقال آب از ارونند هم به دلیل شوری ر شده و حالا قرار است از زهاب نیشکر استفاده شود که EC

مرتفعی دارد و این سیستمند انالاب آسیب خواهد زد.

بخش دیگری از گفته‌های او به مردم منطقه برمی‌گردد. «نفت، زمین‌های غرقی کشاورزان را و بعدا اشتغال گرفته، اما نه اشتغالی به آنها داده شده و نه پولی بابت زمین‌ها. کشاورزان هشت روز مقابل فرمانداری و فسن طرح توسعه سهراب اعتراض کردند و می‌پرسیدند حالا که زمین را از دست داده‌و شغلی هم نگرفته‌اند، چه کاری از دستشان برمی‌آید؟» بر اساس پایان‌نامه آشتیانی، هورالعظیم از سال ۱۳۵۹ تا اکنون ۱۱ میلیارد و ۸۰۰ همت خسارت دیده است؛ با این حال، به گفته او، سازمان هیچ خسارتی را در محاسبه دریافت نکرده و حتی میزان خسارت را هم محاسبه نکرده است.

او حرف‌هایش را با تغییر ظاهری طرح تمام می‌کند. «گزینیه اقتصادی و وقتی اولیه سهراب ۳۲ حلقه چاه بوده‌است، بعد از مخالفت‌ها، این ۳۲ حلقه به دو فاز تقسیم شده تا ابتدا ۲۰ حلقه حفر شود و ۱۲ حلقه دیگر در ادامه اضافه شود. در گزارش ارزیابی هم جایی با فونت ریز آمده که تولید پیش‌بینی‌شده برای ۵۰ سال با ۲۰ چاه انجام نمی‌شود و در فاز دوم ۱۲ حلقه دیگر درخواست خواهد شد.» آشتیانی اینطور نتیجه گرفت: «این همان ۳۲ حلقه چاه اولیه است و ادعای باسزایی طرح از طرفی کارفرما حقیقت ندارد.»

هورالعظیم راتک بعدی نیستید

در بخش آنلاین نشست، «مهديه پورشاد»، مشاور اجتماعی شرکت ایدانا که برنامه‌ریزی مسئولیت اجتماعی این شرکت را بر عهده دارد، از گزارش ارزیابی سهراب دفاع می‌کند و می‌گوید سهراب نخستین پروژه‌ای بوده که برای آن مطالعه مستقل اجتماعی انجام شده و در این مطالعه، گروه‌های مختلف و نیازهای آنها بررسی شده است. به گفته پورشاد، نتایج این مطالعه به دفتر ارزیابی محیط زیست کشور و استان ارائه شده و در فرایند بررسی، بخش‌هایی از آن اصلاح، اضافه یا حذف شده است. او تأکید می‌کند که گزارش‌های ارزیابی محرمانه نیستند و در پاسخ به انتقادهای مطرح‌شده درباره مطالعه اجتماعی می‌گوید: «مطالعه اجتماعی که به آن ایراد گرفته شده، فقط فرایند تهیه گزارش را توضیح می‌دهد. گزارش شفاهت در اثرات اجتماعی را بررسی کرده و قابل دسترسی است.»

پورشاد درباره تصویری که از جامعه محلی در این نشست ارائه شده، متعزض است: «من خودم فعال محیط زیستم و همه نظرگاهم مردم محلی بوده است. شما هیچ آشنایی از مردم می‌دارد. در رفیع هستند ندارید.» او می‌گوید در این مطالعه برای نخستین بار وضعیت «مردم تالاب‌نشین» و ویژگی‌های خاص زندگی آنها مورد توجه قرار گرفته و مسئولیت اجتماعی را نیز نمی‌توان از پروژه سهراب جدا کرد.

سازمان ثبت اسناد و املاک کشور

حوزه ثبت ملک منطقه دوساری

آگهی قانون تعیین تکلیف وضعیت اراضی و ساختمان‌های

فاقد سند رسمی حوزه ثبتی شهرستان ساری

برابر رای شماره ۱۳۸۵۷۰۴۵۶۳۰۱۴۰۵/۰۵/۰۷

که در هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمان‌های فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی منطقه دو ساری تحت تصرفات مالکانه محمد عبدی فرزند باقر به شماره ملی ۲۰۸۰۶۲۹۹۵۶ نسبت به شش‌دانگ یک قطعه باغ پلاک ۹۱ فرعی به مساحت ۳۱۷/۳ مترمربع قسمتی از ۷ - صله اصلی واقع در قریه کوبکباغ بخش ۴ پلاک ساری لذا به‌منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می‌شود

نوبت اول
 نوبت

بخش دیگری از صحبت‌های او به مدیریت آب در حوضه کرخه برمی‌گردد. پورشاد می‌گوید در سال ۱۴۰۳ با کمک کشاورزان هویزه و رفیع، مطالعه‌ای میدانی از ورودی کرخه تا هورالعظیم انجام داده‌اند و در این مسیر، کشاورزی، حوضچه‌های پرورش ماهی، زهکش‌ها، کانال‌های انحرافی و سد‌های انحرافی از آب کرخه برداشت می‌کنند. «در فاصله‌ای حدود ۴۵ کیلومتری، حمیدیه کشت فعال دارد، اما در هویزه طرح نکاشت اجرامی شود چون آب به پایین‌دست نمی‌رسد».

او با این گفته‌ها از منتقدان می‌خواهد مسئله هورالعظیم را تک‌بعدی نبینند. «هورالعظیم نیز حق‌بایه‌ای از این آب دارد، اما برداشت‌های بالادست باعث می‌شود آب به تالاب نرسد. امسال که آب بیشتری رهاسازی شده کشت برنج در پایین‌دست را بیشتر کرده‌اند و بخشی از آبی که رهاسازی شده، پیش از رسیدن به هورالعظیم مصرف می‌شود. در واقع مدیریت جامع حوضه کرخه انجام نمی‌شود.»

پورشاد از طرف دیگر هشدارها درباره احتمال بروز اعتراض‌های گسترده در رفیع را هم رد می‌کند: «مردم دارند با ما کار و دوستی می‌کنند، ۵۶ جوان به فراخور پروژه‌های سهراب مشغول به کار شدند و درآمدشان افزایش یافت و بر اساس گزارش مرزبانی، نرخ تخلفات مربوط به قاچاق در محدوده هورالعظیم کاهش پیدا کرده‌است.»

شما مصیبت مردم خوزستان را نمی‌دانید

«ابودر بزرگی» مدیر انجمن دیدهبان زاکرس اندیمشک، در صحبتی کوتاه می‌گوید: «باید اینجا زندگی کنید تا بدانید. ما با نفت مشکل داریم، با گاز مشکل داریم، با زیرگردها مشکل داریم، ده‌ها روز از سال گذشته را با دود ناشی از آتش‌سوزی هورالعظیم گذرانیدیم. هیچ‌کدام از شما در تهران تحمل چنین آلودگی را ندارند. انگار ما ساکنان این شهر آلودگی را به ارث برده‌ایم.»

او درباره وعده پایش توسط شرکت نفت هم به تجربه منطقه استناد می‌کند: «وقتی مجوز دادید، شرکت نفت که پول و قدرت دارد، دیگر به شما پاسخگو نیست. منطقه نفتی قلعه‌نا رانندیمشک، زمانی فقط یک فلر داشت و بسیار مکاتبه و اعتراض کردیم و قرار بود جمع شود اما نشد و تعداد فلرها به سه مورد رسید و دیگر پاسخگو نبودند. تنها چیزی که فلرها را خاموش کرد جنگ بود.» او از اتفاقات دشت لاله اندیمشک هم می‌گوید؛ جایی که «شرکت نفت فاجعه‌ای را به بار آورده و پاسخگو نیست» و «حتی مدیر منابع طبیعی منطقه هم مدام تهدید می‌شود».

بزرگی به اصل مجوز سهراب برمی‌گردد: «الان که کشور به‌خطر جنگ فروش نفت ندارد. نمی‌تحمل کنید. وقتی که تولید و فروش نفت ما به این سطح کم رسیده، آخر چه عجله‌ای است برای سهراب؟ شما مدیویند. شما مصیبت ما را در خوزستان نمی‌دانید.»

در اتاق مجازی، «علی طهماسبی»، فعال محیط‌زیست، از آبادان به جمع واکنش به صحبت‌های پورشاد درباره می‌گوید: «مسئله اجتماعی جدا از مسئله اکولوژیک نیست. در ماتریس ارزیابی، گرید تخریب پروژه منفی ۴ برآورد شده؛ یعنی تخریب رگشت‌ناپذیر اکوسیستم تالاب. برای کنشگران این مسائل درهم‌تنیده‌است.»

طهماسبی در واکنش به صحبت‌های پورشاد درباره اشتغال‌زایی و کاهش قاچاق هم می‌پرسد چه رابطه‌ای میان این دو وجود دارد و می‌گوید: «اشتغال ایجادشده برای مردم محلی عمدتاً به کارهای موقت و نگهدانی محدود شده است. تا دوسه ماه پیش بچه‌های مدرک لیسانس این شهرستان اعتراض کردند که ما را ناطور کردید. در چنین پروژه‌هایی، مردم محلی زمین و خاک خود را از دست می‌دهند، اما سهمشان از اشتغال به کارگر فصلی و ناظوری محدود می‌شود.

«عارف رزجی»، دبیر ادبیات در دشت آزادگان و سوسنگرد هم می‌گوید تظاهرات و تجمعاتی که صحبتش شده، همین حالا در فرمانداری هویزه برپاست؛ «ما ساکنان بومی، این بهانه‌ها را قبول نداریم. این مجوز برای ما معادل مرگ تالاب است. ما جز بیماری و ضرر و هجرت مردم بومی هیچ چیزی از نفت ندیدیم».

«قاسم سلیمی»، فعال محیط‌زیست در رفیع هم به اتاق مجازی می‌آید و در مردم طایفه‌اش می‌گوید: «مردمی مطالبه‌گر، زحمت‌کش و عاشق ایران. ما حبسیراقیم، گومیش‌داری می‌کنیم و تاریخ و هویتمان از ایران است.» آنها دیگر عاجز با این‌همه، مردم این منطقه هستند. آنها دیگر عاجز شده‌اند. زمین‌هایشان را گرفته‌اند و آنها را حاشیه‌نشین کرده‌اند. ۵۰ روستا نابود شده و حالا رفیع مانده برای شرکت نفت. صدای من دردی است که از دلم می‌آید؛ صدای مردمی است که نمی‌توانند در این جلسه‌ها بیایند و حرف‌هایشان را بگویند. مردم ناراضی‌اند. امیدوارم آه این مردم و تالاب تا تهران نرسد. خواسته ما این است که تصمیم درستی بگیرید که فاجعه‌شود.»

الموتی با این نکته که مطالبه جدی شبکه ملی تشکل‌ها ابطال مجوز با شرایط فعلی است، گفت‌های فعالان را جمع‌بندی می‌کند.

روایت سازمان از سهراب

نوبت به سازمان محیط‌زیست می‌رسد. شاکری، مدیرکل دفتر ارزیابی درباره روند ارزیابی می‌گوید: «ارزیابی در هیچ دوره‌ای مشارکتی نبوده اما الان دادن به مشارکت توجه ویژه می‌کنیم، با اینکه در آیین‌نامه دیده نشده‌است».

او همچنین از تلاش برای اصلاح سازوکارهای مالی و جلوگیری از شکل‌گیری رانت و گلوگاه‌های فساد خبری می‌دهد و درباره مجوز سهراب توضیح می‌دهد که مجوزی کلی برای ۲۰ حلقه چاه مورب صادر شده و سازمان در دوره فعلی از وزارت نفت خواسته برای ادامه کار صوری کند.

ادامه مطلب را در سایت پیام ما بخوانید.

در صورتی‌که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت اعتراضی داشته باشند می‌توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض دادخواست خود را به مرجع قضایی تقدیم نمایند. بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد.

تاریخ انتشار نوبت اول: ۱۴۰۵/۰۶/۲۱

تاریخ انتشار نوبت دوم: ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

یاسر ملکی

مدیر واحد ثبتی حوزه ثبت ملک منطقه دو ساری

شناسه آگهی: ۲۷۴۶۳۳

سه رکن داده‌محوری، تاب‌آوری و تأمین مالی پایدار در گردشگری ایران

تابش: به‌بازطراحی مدل اقتصادی نیاز داریم

ایپام‌ما(علیرضا تابش)، مدیرعامل هلدینگ گردشگری تأمین «هگتا»، در حاشیه بازدید از نمایشگاه «الکامپ»، با اشاره به تغییرات سریع فناوری و اقتصاد جهانی گفت: «گردشگری ایران برای عبور از بحران اقتصادی ناشی از جنگ تحمیلی و شرایط موجود، بیش از آنکه به توسعه صرف زیرساخت نیاز داشته باشد، به بازطراحی مدل اقتصادی و مدیریتی خود نیاز دارد.» وی در پاسخ به پرسشی درباره نقش بانک‌ها در این بازنگری گفت: «صنعت گردشگری ایران برای عبور از چالش‌های مالی و بازطراحی مدل اقتصادی، به تدابیر هوشمندانه تأمین مالی نیاز دارد. ایجاد مسیرهای فاینانس پایدار، ابزارهای پوشش ریسک و همکاری گسترده با نظام بانکی به‌عنوان شریک استراتژیک می‌تواند به گردشگران، سرمایه‌گذاران و خدمات‌دهندگان مسیر رشد و پایداری بدهد. در این چارچوب، بانک‌ها با تأمین نقدینگی برای پروژه‌های زیرساختی و طراحی محصولات گردشگری ترکیبی، می‌توانند نقش موتور تصمیم‌گیری و تسهیل سرمایه‌گذاری‌های بلندمدت را ایفا کنند.»

تابش افزود: «یکی از آسیب‌های جدی گردشگری ایران، تصمیم‌گیری‌های جزیره‌ای، فاصله میان داده و تصمیم و نگاه کوتاه‌مدت به بازار است. در بسیاری از موارد، فناوری نیز هنوز به ابزار تبلیغات و ویتترین تبدیل شده و کمتر در خدمت شناخت مشتری، پیش‌بینی بازار، مدیریت منابع و کاهش ریسک قرار گرفته است.»

وی با بیان اینکه آینده گردشگری متعلق به مجموعه‌هایی است که داده‌محور، چابک و تاب‌آور باشند، اظهار کرد: «باید از فناوری برای شناخت دقیق‌تر تقاضا، طراحی محصول، قیمت‌گذاری، مدیریت ظرفیت و حتی پیش‌بینی بحران استفاده کنیم. اگر این اتفاق نیفتد، فاصله گردشگری ایران با بازارهای منطقه بیشتر می‌شود.»

مدیرعامل هگتا یکی از پیشنهاد‌های عملی را ایجاد یک مرکز هوشمندی و آینده‌پژوهی گردشگری دانست و گفت: «این مرکز می‌تواند با گردآوری داده‌های بازار، رفتار گردشگران، ظرفیت‌های مقصد و شاخص‌های اقتصادی، تصویری مستمر از آینده صنعت ارائه دهد و به‌جای تصمیم‌گیری پس از وقوع اتفاق، امکان تصمیم‌گیری پیش‌نگر را فراهم کند.» او ادامه داد: «پیشنهاد دیگر، حرکت از فروش خدمات منفرد به سمت طراحی محصولات یکپارچه گردشگری است؛ یعنی هتل، حمل‌ونقل، مقصد، رویداد، سلامت، فرهنگ و خدمات دیجیتال در کنار یک‌دیگر دیده شوند و برای گردشگر یک تجربه واحد ایجاد کنند.» تابش تأکید کرد: «بحران‌های سال‌های اخیر نشان دادند که تاب‌آوری نباید یک مفهوم تئوریک باشد. بنگاه گردشگری باید برای نقدینگی، نیروی انسانی، بازارهای جایگزین، زنجیره تأمین و استمرار خدمات، سناریو داشته باشد.»

وی افزود: «در هگتا و زنجیره گردشگری نیز تلاش ما این است که از ظرفیت‌های موجود، از هتل‌ها و حمل‌ونقل تا برند، نیروی انسانی و شبکه بازار ارزش جدید خلق کنیم. هدف فقط افزایش درآمد نیست، بلکه تبدیل دارایی‌های موجود به موتورهای جدید رشد و اشتغال است.»

تابش در ترسیم افق آینده گردشگری ایران گفت: «اگر امروز تصمیم بگیریم، می‌توانیم در چند سال آینده گردشگری ایران را از یک صنعت عمدتاً واکنشی به صنعتی هوشمند، داده‌محور، شبکه‌ای و تاب‌آور تبدیل کنیم. این مسیر البته با یک سازمان یا یک شرکت محقق نمی‌شود و نیازمند همکاری دولت، بخش خصوصی، دانشگاه، فناوری و سرمایه‌گذاران است.»

وی گفت: «الکامپ فقط نمایش فناوری نیست؛ فرصتی است برای اینکه از خود به‌پرسیم فناوری قرار است کدام مسئله واقعی اقتصاد و گردشگری ایران را حل کند. اگر پاسخ روشنی برای این سؤال داشته باشیم، فناوری می‌تواند از یک ابزار جانبی به یکی از موتورهای اصلی تحول گردشگری تبدیل شود.»

تخریب بنا

تخریب بنای تاریخی سبزوار و ابهام درباره عملکرد دستگاه‌های متولی

چه کسی راه لودر را به «پادگان روس‌ها» باز کرد؟

پادگان روس‌ها یا «خانه تومانیان»، بنای واجد ارزش تاریخی در سبزوار تخریب شد. ویدئوی این تخریب بارها در شبکه‌های اجتماعی بازنشر شده و موجی از اعتراض‌ها را به همراه داشته است. چگونه یک اثر واجد ارزش تاریخی به یک‌باره تخریب می‌شود؟ منتقدان، «شهرداری سبزوار» و مالک را مسئول این اتفاق می‌دانند و مدعی‌اند مالک با استفاده از روابط خود، این بنا را تخریب کرده است.

با وجود اعلام بی‌اطلاعی «اداره میراث فرهنگی سبزوار» و دیگر مسئولان، همچنان این پرسش باقی است که آیا میراث فرهنگی از این اقدام اطلاع داشته است یا خیر. از سوی دیگر، شهرداری سبزوار می‌گوید مجوز رفع خطر دیوارهای جنوبی و شرقی را صادر کرده است؛ زیرا این دیوارها هر لحظه در معرض فروپاشی بوده‌اند. آیا به‌جای تخریب، امکان ایمن‌سازی و مرمت بنا وجود نداشت؟

آسیا رضایی

روزنامه‌نگار

❗ پادگان روس‌ها از ثبت ملی خارج شده بود

«مجتبی مشکلائی»، کنشگر میراث فرهنگی در سبزوار درباره تخریب پادگان روس‌ها در این شهر می‌گوید: «این بنا در سال ۱۳۶۲ در فهرست آثار ملی به ثبت رسیده بود، اما به دلایلی در

سال‌های بعد از ثبت ملی خارج شد. اتفاقی که در سال ۱۴۰۳ رخ داد، این بود که در جریان بازنگری بافت تاریخی سبزوار، تمام بناهای واجد ارزش شناسایی و در نقشه مشخص شدند. این ملک نیز در همین نقشه به‌عنوان بنای واجد ارزش لکه‌گذاری شده و در ابلاغ مربوط به بازنگری بافت تاریخی سبزوار نیز جایگاه آن مشخص است.»

اومی‌افزاید: «ظاهراً همسایه‌هاها استشهادمحل جمع کرده‌اند و در آن مدعی شده‌اند چداره‌های جنوبی و شرقی ملک پایداری لازم را ندارند. این نامه را به شهرداری برده‌اند و شهرداری نیز براساس همین موضوع اعلام کرده که از اداره میراث فرهنگی اسلام گرفته، اما اداره میراث فرهنگی تاکنون پاسخی دراین زمینه نداده است. در ادامه، شهرداری نامه‌ای صادر کرده و اعلام کرده که دیوارهای جنوبی و شرقی به‌دلیل پایداری باید تعیین تکلیف شوند و به مالک یک هفته فرصت داده است که خودش برای تخریب آنها اقدام کند؛ در غیر این صورت، شهرداری پس از یک هفته وارد عمل می‌شود.»

این کنشگر میراث فرهنگی ادامه می‌دهد: «شهرداری براساس همین مجوز شروع به تخریب کرده و سررداصلی این سرای تجاری که در ضلع جنوبی ملک قرار دارد نیز تقریباً تخریب شده است.»

مشکلائی درباره وضعیت حقوقی این بنا توضیح می‌دهد: «این ملک در محدوده بافت تاریخی قرار ندارد، اما واجد ارزش است و مساحت زیادی دارد.»

اومی‌افزاید: «در بازنگری سال ۱۴۰۳، بناهای واجد ارزش را نیز شناسایی و ثبت کردیم. بنابراین، اگر مالک امروز تصمیم بگیرد بنا را تخریب کند و حتی به‌صورت شبانه برای تخریب آن اقدام کند، دیگر به این سادگی نیست که بعد از تخریب بتواند ساخت‌وساز دلخواه خود را انجام دهد. متأسفانه در برخی موارد، مالک شبانه اقدام به تخریب می‌کند یا آب به بنا می‌اندازند یا با لودر و بولدوزر وارد می‌شوند و بنا را تخریب می‌کنند تا بعداً امکان جلوگیری از ساخت‌وساز وجود نداشته باشد. به همین دلیل، ما از همان ابتدا برای جلوگیری از تخریب اقدام کردیم.»

❗ شناسایی بناهای واجد ارزش

او درباره سیاست شناسایی بناهای واجد ارزش در سبزوار

نمی‌شود و ضوابط ثبتی و تاریخی بر آن مترتب نیست، اما همین دیوار باید حفظ شود، زیرا واجد ارزش تاریخی است. هم‌زمان، این نامه و موضوع استعلام شهرداری به پایگاه میراث فرهنگی نیز گزارش شده است.»

او می‌افزاید: «در پاسخ به مالک نیز موضوع این بوده که دیوارهای جنوبی و شرقی باید رفع خطر و مقاوم‌سازی شوند؛ اما مالک در اقدامی که انجام داده، دست به تخریب زده است. هم‌زمان با این اتفاق، گزارش‌هایی به شهرداری می‌رسد و نیروهای بخش اجراییات شهرداری بلافاصله در محل حاضر

می‌شوند و مانع ادامه روند تخریب می‌شوند.» این عضو شورای شهر در پاسخ به این پرسش که آیا شهرداری مجوز تخریب صادر کرده است یا نه، می‌گوید: «شهرداری مجوز تخریب، به این معنا که مالک بتواند این دیوار تاریخی را تخریب کند، صادر نکرده است.»

او بیان می‌کند: «در قسمت شرقی و جنوبی، بخشی از دیوار کاملاً تخریب و به زمین تبدیل شده است. مالک نیز با توجه به اینکه این محل، به گفته اهالی، به محل تجمع معتادان و افراد متجاهر تبدیل شده، از شهرداری درخواست کرده بود که برای رفع خطر اقدام شود. شهرداری در نامه خود اعلام کرده که مالک مکلف است دیوارهای شرقی و جنوبی را رفع خطر و محل را محصور کند و اگر این کار را انجام ندهد، شهرداری خودش برای رفع خطر اقدام می‌کند.»

مروندی ادامه می‌دهد: «زمانی که تخریب آغاز می‌شود، اهالی محل موضوع را اطلاع می‌دهند و بلافاصله نیروهای شهرداری در محل حضور پیدا می‌کنند و مانع ادامه تخریب می‌شوند؛ اما متأسفانه تخریب صورت گرفته است. با این‌حال، آنچه شهرداری در نامه خود مجوز داده، رفع خطر و مقاوم‌سازی بوده است. موضوع اختلاف اصلی

نیز همین است که آیا دیواری که تخریب شده، همان دیوار جنوبی مورد نظر شهرداری بوده یا مالک وارد بخش دیگری از ملک شده و دیواری را تخریب کرده که خارج از آن محدوده بوده است.»

او می‌افزاید: «درحال حاضر، اختلاف اصلی بر سر همین موضوع است. اینکه مالک تا چه اندازه براساس برداشت خودش از نامه اقدام کرده و آیا دیواری که تخریب کرده، همان دیواری بوده که شهرداری در نامه به آن اشاره کرده یا خیر؛ باید با بررسی اسناد و مستندات مشخص شود.»

این عضو شورای شهر سبزوار می‌گوید: «شهرداری معتقد است دیواری که درباره آن صحبت کرده، دیوار جنوبی منتهی به خیابان اسدآبادی بوده است. بنابراین، باید مشخص شود که دقیقاً چه دیواری در نامه مورد اشاره قرار گرفته و تخریب انجام‌شده مربوط به همان بخش بوده است یا خیر. ما در جلسای که قرار است برگزار شود، این موضوع را از صفر تا صد بررسی می‌کنیم.»

❗ شهرداری مقصر است

در این شرایط، «علیرضا ایزدی»، مدیرکل دفتر ثبت آثار تاریخی وزارت میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی، درباره تخریب بنای موسوم به پادگان روس‌ها در سبزوار به «ایسنا» گفت: «این بنا در ابتدا گازر بوده و در سال‌های مختلف کاربری‌های متفاوتی داشته است. در مقطعی با عنوان ژاندارمری مورد استفاده قرار گرفته و حتی زمانی نیز نیروهای روسی در آن مستقر بوده‌اند. همین سه مقطع، یعنی دوره‌ای که بنا به‌عنوان گازر مورد استفاده بوده، دوره ژاندارمری و دوره حضور نیروهای روسی، بخشی از حافظه شهری و نوستالژی مردم را شکل داده است.»

ایزدی ادامه داد: «این بنا، فارغ از بحث سازه‌ای، نقطه‌ای با تکاپوی فرهنگی و اجتماعی بوده و از این منظر واجد ارزش تاریخی است. از سوی دیگر، بنایی که اکنون تخریب شده، با وجود مشکلات و تخریب‌هایی که در داخل آن وجود داشت، به‌شدت قابلیت حفاظت داشت. حتی اگر بنا از نظر سازه‌ای در وضعیت ایده‌آل و کاملاً پایداری قرار نداشت، با توجه به وضعیت کالبدی آن، به‌احتی قابلیت مرمت، بهره‌برداری، احیا و تعریف یک کاربری مناسب را داشت.»

مدیرکل دفتر ثبت آثار تاریخی با اشاره به بازنگری‌های انجام‌شده درباره این بنا اظهار کرد: «در بازنگری‌ای که در سال ۱۴۰۳ انجام دادیم و به امضای وزیر نیز رسید، این بنا مشخص و به‌عنوان یک لکه تاریخی نشانه‌گذاری شد. این لکه تاریخی به همه دستگاه‌ها، از جمله شهرداری، ابلاغ شده و در ابلاغیه نیز تأکید شده بود که تا تابع ضوابط و مقررات میراث فرهنگی است.»

او افزود: «در روند استعلام نیز وقتی نامه شهرداری سبزوار را بررسی می‌کنید، می‌بینید کارشناسان منطقه دو سبزوار با شکایت اهالی و نظر کارشناسی خود، اعلام کرده‌اند که باید از میراث فرهنگی استفاده شود؛ اما متأسفانه شهرداری منطقه دو سبزوار در نهایت، بدون اینکه از میراث فرهنگی استعلام کند، یک هفته برای تخریب بنا مهلت می‌دهد.»

ایزدی با تأکید بر اینکه هیچ توجیهی برای این اتفاق نمی‌بیند، گفت: «واقعاً نمی‌دانم چگونه می‌توانم این موضوع را توجیه کنم. نمی‌توانم بگویم سهل‌انگاری شده یا بگویم ما لکه‌گذاری نکرده بودیم و ابلاغ نکرده بودیم. هیچ توجیهی برای آن ندارم. کاری به قدمت بنا هم ندارم؛ بالاخره

این بنا یک دوره تاریخی را پشت سر گذاشته است. از نظر زیبایی‌شناسی و معماری نیز فوق‌العاده است و برای تخریب آن توجیهی وجود ندارد.»

او افزود: «بنا را تخریب کردند، بدون اینکه از میراث فرهنگی استعلام کنند و متأسفانه با چنان سرعتی این کار انجام شد که عملاً چیزی از بنا باقی نمانده است.» عکس‌ها و پلان‌های موجود، موضوع را از مجموعه قضایی چشم‌پوشی نیست. براساس مستنداتی که داریم و شواهد، مستنداتی که داریم و با لحاظ سهل‌انگاری صددرصدی مجموعه مسئول در این موضوع، به‌دنبال این هستیم که براساس ضوابط، حداقل چداره بنا دوباره احیا شود.»

او درباره واکنش فعالان میراث فرهنگی به تخریب این بنا و پرسش‌های مطرح‌شده، از جمله اینکه چرا همیشه چنین اتفاقی‌هایی تکرار می‌شود و میراث فرهنگی پس از وقوع تخریب متوجه ماجرا می‌شود، چرا میراث فرهنگی جدی گرفته نمی‌شود و چرا از این دستگاه استعلام نمی‌شود، گفت: «واقعیت این است که اصل را باید بر برائت بگذاریم. کسی به‌دنبال تخریب نیست، مگر اینکه یک لودر ناگهان وارد کوچه‌ای در یک پس‌کوچه شود، درحالی‌که چراغ سبز مجموعه‌ای را نیز به همراه داشته باشد. در اینجا شهرداری متولی امور شهری است و ما نیز بر این اساس تصور می‌کنیم که شهرداری با دلسوزی مسائل مربوط به بافت را دنبال می‌کند.»

او افزود: «ما با همه شهرداری‌ها درباره این مسائل، نشست، اختلاف، بحث و پیگیری داریم و بارها تأکید کرده‌ایم که فلان مورد اشکال دارد. در طرح تفصیلی، طرح‌های شهری، کمیسیون ماده پنج و سایر موارد مرتبط، تلاش می‌کنیم مسائل را حل‌وفصل کنیم. نشست‌هایی برگزار می‌شود و در دفتر و اداره درباره این موضوعات گفت‌وگو می‌کنیم تا اتفاق رخ ندهد.»

ایزدی اضافه کرد: «کارمند میراث فرهنگی از کجا باید بداند که چه زمانی قرار است یک لودر وارد کوچه‌ای شود؟ با این‌حال، هم‌کار ما بلافاصله پس از اطلاع اقدام کرده و به محل رفته است؛ اما متأسفانه تخریب با سرعت عجیب‌وغریبی انجام شده بود.»

مدیرکل دفتر ثبت آثار تاریخی با تأکید بر ضرورت همکاری میان دستگاه‌های مسئول اظهار کرد: «واقعیت این است که مجموعه میراث فرهنگی بدون هماهنگی و همکاری مجموعه‌های ذریبط، توان مقابله با چنین اتفاقی‌هایی را ندارد. حفاظت از میراث فرهنگی نیازمند همکاری همه

دستگاه‌های مسئول است.» همچنین «مجتبی کاویان»، رئیس اداره میراث فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی سبزوار، در گفت‌وگو با رسانه‌ها از اقدام برای اعلام جرم علیه تخریب‌کنندگان خبر داده و گفته است: «راننده لودر که پس از تخریب متواری شده، شناسایی شده است و با او برخورد قانونی می‌شود.»

به گفته او، اداره میراث فرهنگی سبزوار پیش‌ازاین درباره حفاظت از بنا و جلوگیری از تخریب آن به مالک هشدار داده بود. پس از تخریب نیز یگان حفاظت میراث فرهنگی، با همکاری دادستانی سبزوار تحقیقات برای شناسایی تخریب‌کنندگان پادگان روس‌ها آغاز کرده است.

به گفته او، اداره میراث فرهنگی سبزوار پیش‌ازاین درباره حفاظت از بنا و جلوگیری از تخریب آن به مالک هشدار داده بود. پس از تخریب نیز یگان حفاظت میراث فرهنگی، با همکاری دادستانی سبزوار تحقیقات برای شناسایی تخریب‌کنندگان پادگان روس‌ها آغاز کرده است.

❗ نقش شهرداری در هموارکردن راه تخریب

شهرداری سبزوار در جریان مکاتبات مربوط به تعیین تکلیف بنای واجد ارزش تاریخی پادگان روس‌ها یا خانه تومانیان، متعلق به دوره پهلوی اول، به مالک مهلت داده بود برای تخریب و رفع خطر بخش‌های ناپایم بنا اقدام کند؛ بنایی که

ظهر چهارشنبه ۱۸ شهریور ۱۴۰۵ با لودر تخریب شد. ماجرا از درخواست ۱۳ نفر از ساکنان محله دره آ تیماه آغاز شد. آنها با اشاره به تجمع معتادان، انباشت زباله و حضور حیوانات در این بنا، از شهرداری خواستند برای تعیین تکلیف و محصورکردن ملک اقدام کند.

چهار روز بعد، شهرداری منطقه دو سبزوار با استناد به شکایت اهالی و نظر کارشناسی خود، اعلام خواست برای رفع خطر دیوارهای جنوبی و شرقی ملک اقدام کند. شهرداری هشدار داد در صورت بی‌توجهی مالک، با استناد به تبصره ماده ۵۵ قانون شهرداری‌ها و با همکاری مرجع قضایی، برای رفع خطر وارد عمل می‌شود.

مالک پس از این اخطار در ۳۱ مردادماه از شهرداری درخواست اجازه تسطیح ملک را کرد. او با اشاره به مخروبه و غریبه‌داشتی بودن بنا و تجمع معتادان، اعلام کرد همسایه‌ها

نیز به وضعیت آن معترض هستند.

آگهی ارزیابی کیفی تأمین‌کنندگان تجهیزات

مجمع صنعتی لاستیک ارگ کرمان با شماره ثبت ۱۷۶۵۸ در نظر دارد ارائه خدمات تأمین، نصب و راه‌اندازی یک ست کامل خط میکسر مماسی ۲۷۰لیتری به همراه گارانتی و ارائه آموزش‌های لازم را از طریق ارزیابی کیفی، تهیه لیست کوتاه و مناقصه محدود به اشخاص حقوقی واجد شرایط واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت به عمل می‌آید

نحوه دریافت اسناد ارزیابی: متقاضیان می‌توانند با مراجعه به خیابان شهید بهشتی، کوچه شماره ۸، برج اداری اطلس، طبقه ۸، دفتر مرکزی شرکت مجتمع صنعتی لاستیک ارگ کرمان، نسبت به دریافت اسناد ارزیابی اقدام نمایند.

مهلت دریافت اسناد: از تاریخ نشر آگهی تا پایان وقت اداری روز چهارشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۶/۲۵

محل تحویل اسناد: خیابان شهید بهشتی، کوچه شماره ۸، برج اداری اطلس، طبقه ۸

مهلت تحویل اسناد: تا پایان وقت اداری روز یکشنبه مورخ ۱۴۰۵/۰۷/۰۵

مجمع صنعتی لاستیک ارگ کرمان

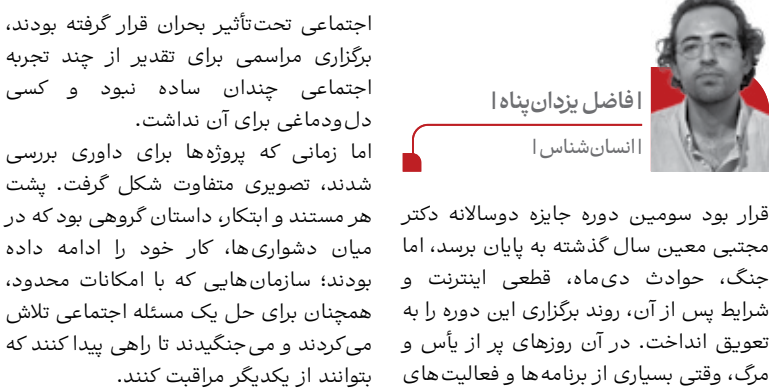
نهادهای مراقبت هنوز زنده‌اند

با حضور جمعی از فعالان مدنی و پژوهشگران اجتماعی، برگزیدگان

سومین دوره «جایزه دوسالانه دکتر مجتبی معین» اعلام شدند

مستندسازی و نوآوری در پروژه‌ها و ابتکارات اجتماعی، سال‌هاست که از چالش‌های مهم سازمان‌های مردنهاد است. «جایزه معین» طرحی ترویجی و جمعی است که نهادهای مدنی را به مستندسازی پروژه‌های خود و استفاده از ایده‌ها و کنش‌های نو‌تشویق می‌کند و در فاصله انتشار فراخوان تا اختتامیه، با رویکرد آموزش، مشاوره و توانمندسازی برای تقویت جامعه مدنی در این دو حوزه می‌کوشد. مراسم اختتامیه این دوره روز پنجشنبه ۱۹ شهریور در «کتاب فرهنگان» برگزار شد و در آن از شش پروژه نوآورانه سازمان‌های مردم‌نهاد تقدیر شد. پیشگیری از خودکشی، آگاهی‌بخشی درباره حفاظت از محیط‌زیست، تابوشکنی درباره قاعدگی، استفاده از فناوری برای تأمین دارو، کتابخانه‌های محلی و مدرسه طبیعت ازجمله ابتکاراتی بودند که برای مواجهه با مسائل اجتماعی طراحی شده‌اند.

افاضل یزدانی پناه

انسان‌شناس

قرار بود سومین دوره جایزه دوسالانه دکتر مجتبی معین سال گذشته به پایان برسد، اما جنگ، حوادث دی‌ماه، قطعی اینترنت و شرایط پس از آن، روند برگزاری این دوره را به تعویق انداخت. در آن روزهای پر از یأس و مرگ، وقتی بسیاری از برنامه‌ها و فعالیت‌های

تو آنجا نبوده‌ای

کتاب «تو آنجا نبوده‌ای؛ جستارهایی درباره خانه، نوستالژی، نوجوانی و نوشتن» نوشته «آندره آسیمان» با ترجمه «شادی نیک‌رفت» از سوی نشر «گمان» منتشر شده است. کتاب شامل هشت جستار درباره خاطرات کودکی، جوانی و ازدواج است؛ روایت‌هایی که در میان بوها، مکان‌ها، خیال و یاد، به زوال‌پذیری اشیا می‌پردازند.

در بخشی از کتاب می‌خوانیم: «هنوز تصورش برایم محال است که آدم‌هایی که کاری‌ترین زخم‌ها و رنج‌ها را به ما دادند و جانمان را متلاطم کردند، روزگاری برایمان به‌کلی غریبه بوده‌اند و اصلاً وارد زندگی‌مان نشده بودند. چه‌بسا آن سال‌ها صد جا از کنارتشان رد شده باشیم، به آن‌ها آدرس داده باشیم، درِی را برایشان باز کرده باشیم، در کنسرتی شلوغ بلند شده باشیم تا رد شوند و سر جایشان بنشینند، بی‌آنکه لحظه‌ای از ذهنمان بگذرد این همان کسی‌ست که مقرر است بلایی بر سرمان بیاورد که دیگر نتوانیم با کسی آنچنان صمیمی شویم و دل به او بدهیم. حاضر چند سال از سال‌های پایانی عمرم را بدهم ولی در عوض بتوانم باگردم به آن شب بارانی، و لحظه را نگه دارم، وقتی بعد نوشیدن قهوه هر دو زیر طاقی پالتوهایمان را روی سر کشیدیم و زیر باران دویدیم، و من تقریباً بی‌اختیار گفتم: هنوز نمی‌خواهم شب‌به‌خیر بگویم، هرچند دیگر سپیده زده بود.»

دبیر محیط زیست؛ فاطمه با‌باخانی
دبیر گزارش؛ مهتاب چوچکی
دبیر میراث و گردشگری؛ صبا رضایی
دبیر خبر؛ یاسر مختاری
دبیر صفحه‌آخر؛ صدف سرداری

دبیر فرهنگ و هنر؛ علی ملازاده
صفحه‌آرایی؛ آتنا شریف‌زاده
کارتنویست؛ مجتبی ملازاده
بازاریابی و تبلیغات؛ محمد زز
اداری؛ فاطمه آقاملائی، شیواکومی

رتبه روزنامه پیام‌ما : ۲

نظرات نویسندگان دیدگاه شخصی آنان بوده و لزوماً دیدگاه روزنامه نیست.

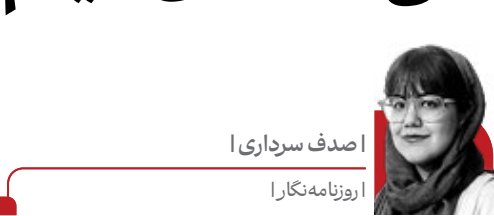
سومین اختتامیه جایزه معین فقط مراسم اعلام اسامی برگزیدگان نبود؛ فرصتی بود برای دیدن تجربه‌هایی که معمولاً در هیاهوی مسائل بزرگی مانند جنگ، کمتر دیده می‌شوند. اهمیت جایزه دوسالانه دکتر مجتبی معین که با هدف شناسایی، مستندسازی و تقدیر از پروژه‌ها و ابتکارات اجتماعی سازمان‌های مردم‌نهاد شکل گرفته، فقط در یافتن ایده‌های تازه نیست؛ بلکه در ثبت تجربه‌هایی است که حاصل سال‌ها مواجهه مستقیم با مسائل جامعه‌اند؛ تجربه‌هایی که اگر ثبت نشوند، ممکن است با هر تغییری و در گذر زمان از بین بروند.

«مصطفی معین»، رئیس هیئت‌مدیره «مؤسسه معین»، در این مراسم بر پیوند میان چهار مفهوم «داوطلبی، مستندسازی، مدیریت دانش و نوآوری» تأکید کرد؛ مفاهیمی که در کنار یکدیگر می‌توانند فعالیت‌های اجتماعی را از تجربه‌های فردی و پراکنده فراتر ببرند و به دانشی قابل‌انتقال برای دیگران تبدیل کنند. «فیلروزه صابر»، نماینده هیئت داوران، توضیح داد که در سومین دوره جایزه، مستندسازی و نوآوری دو محور اصلی ارزیابی بوده‌اند. در این فرایند، تنها تازگی یک ایده اهمیت نداشته، بلکه شناخت مسئله، مسیر اجرا، شیوه ثبت تجربه و امکان استفاده دیگران از آن نیز موردتوجه قرار گرفته است. داوران که از میان پژوهشگران اجتماعی و فعالان مدنی انتخاب شده بودند، «پیام روشنفر»، «مروئه وامقی» و «زهر» عمرانی» بودند و «ناصر نوربخش»، از مدیران یک سازمان مردم‌نهاد محلی در خراسان جنوبی، دبیری آن را برعهده داشت. تمامی برگزارکنندگان، از میزبان برنامه، «فاطمه اکبرپوررنجی»، تا تسهیلگر کار جمعی، «مانده صدیقی»، که شرکت‌کنندگان در آن نقشه اثرگذاری اجتماعی خود را ترسیم کردند، از فعالان مدنی بودند که در دوره‌های پیشین جایزه شرکت داشتند.

«سعید مدنی»، پژوهشگر و کنشگر اجتماعی که سخنران کلیدی مراسم بود، به نقش متفاوت سازمان‌های مردم‌نهاد در جامعه اشاره کرد. او گفت: «این سازمان‌ها قرار نیست جایگزین همه نهادهای مسئول شوند، اما می‌توانند مسیرهای تازه‌ای برای مواجهه با مسائل اجتماعی نشان دهند. سازمان‌های مردم‌نهاد اساساً الگوساز هستند و نشان می‌دهند که با منابع محدود نیز می‌توان اقدامات مفیدی انجام داد.» مدنی یکی از مهم‌ترین کارکردهای این سازمان‌ها را پرورش فرهنگ کار جمعی دانست؛ فضایی که در آن افراد بتوانند همکاری، مشارکت و تصمیم‌گیری جمعی را تجربه کنند. پروژه‌های این دوره جایزه معین را می‌توان نمونه‌هایی از تلاش برای پرورش فرهنگ کار جمعی و ساختن راه‌های تازه دانست؛ تجربه‌هایی که هرکدام از یک مسئله واقعی آغاز شده‌اند. نمایندگان این سازمان‌ها در پتلی به تسهیلگری زهر» عمرانی با حاضران و یکدیگر گفت‌وگو کردند.

روز ملی سینما و عدالت فرهنگی در نقشه سینمای ایران

حق تماشای فیلم

اصدف سرداری

روزنامه‌نگار

امروز روز ملی سینماست و هنوز شهرهای زیادی هستند که داشتن سالن سینما برایشان امکانی دور از دسترس است. مثال‌هایش هم کم نیستند. اخیراً ویدئویی در شبکه‌های اجتماعی دیدم که مسئول اداره فرهنگ و ارشاد اندیشک، در نشستی با حضور معاون وزیر راه و شهرسازی و مدیرعامل شرکت بازرگانی شهری ایران، با اشاره به نبود سینما در این شهرستان گفته است: «اندیشک زمانی یکی از قدیمی‌ترین سینماهای کشور را داشت، اما امروز فاقد سینماست.» (سینما پارادی» ی اندیشک یکی از سینماهای محبوب خوزستان بود که فیلم‌های درجه‌یکی را چه پیش از انقلاب و چه پس از آن نمایش می‌داد. بعدها تعطیل شد؛ انگار که اصلاً نبوده است.

در سال‌های اخیر افزایش تعداد سالن‌های سینما یکی از محورهای سیاست‌گذاری فرهنگی بوده است. مردادماه امسال «سعیدعباس صالحی»، وزیر فرهنگ و ارشاد، در آیین افتتاح «مجمع فرهنگی و سینمایی آزادگان

مشگین‌شهر» اعلام کرد در سال ۱۳۹۲ فقط ۲۵۵ سالن سینما در کشور وجود داشت. اما با برنامه‌ریزی انجام‌شده از دولت یازدهم تاکنون، تعداد سالن‌های

سینما به ۸۵۵ سالن افزایش یافته است. به گفته او، از این تعداد، ۸۲ سالن سینما با ظرفیت ۱۶ هزار صندلی در دولت چهاردهم به‌مجموعه زیرساخت‌های

سینمایی کشور اضافه شده است.

اواخر فروردین‌ماه امسال هم «مؤسسه سینماشهر» اعلام کرد قرار است

هشت سالن سینما در شهرهای بالای ۱۰۰ هزار نفر، فاقد سینما، کم‌برخوردار و

مرزی افتتاح شوند.

این سالن‌ها شامل «سینما سوم شهریور» در شهر مرزی بیله‌سوار با

ظرفیت ۳۴۰ صندلی، «سینما آزادگان» با ظرفیت ۳۲۰ صندلی در

است» درباره زنانی است که ممکن است سال‌ها با نشانه‌های اختلالات قاعدگی زندگی کنند، بدون آنکه علت آن را بدانند یا امکان تشخیص مناسب داشته باشند.

مستندسازی و نوآوری شد. این پروژه از یکی از دشوارترین لحظه‌های زندگی انسان آغاز می‌شود؛ زمانی که فرد در فکر پایان‌دادن به زندگی خود است و شاید پیش از هر چیز به شنیده‌شدن نیاز دارد.

«زهر» مرادی»، نماینده انجمن، درباره فلسفه شکل‌گیری سامانه گفت: «کسی که درگیر

افکار خودکشی است، هم‌زمان در جهان تاریکی گیر افتاده است؛ نمی‌تواند صحبت کند و نیاز دارد که صحبتش در آن لحظات شنیده شود. طعم گلیاس تلاش کرده است با استفاده از فضای آنلاین و شبکه‌ای از داوطلبان آموزش‌دیده، دسترسی به حمایت روانی را برای افرادی که ممکن است در لحظه

بحران به کمک نیاز داشته باشند، آسان‌تر کند.» معرفی این پروژه هم‌زمان با «روز جهانی پیشگیری از خودکشی»، بار دیگر اهمیت شنیدن و گفت‌وگو درباره این مسئله را یادآوری کرد.

«وقتی داده‌ها به کمک حل مسئله می‌آیند

» جمعیت خیریه حمایت دارویی قطره» برای پروژه «طرح ساماندهی داروهای تک‌نسخه‌ای»، برگزیده بخش نوآوری شد. این پروژه مسئله کمبود دارو را تنها به‌عنوان مشکلی مقطعی ندید، بلکه تلاش کرد با استفاده از شبکه داوطلبان و جمع‌آوری اطلاعات از نقاط مختلف، تصویری دقیق‌تر از نیازها و الگوهای کمبود دارویی ایجاد کند.

«امیر حسین ظهوریان» از جمعیت قطره درباره این نگاه گفت: «گاهی برای حل یک مسئله لازمه خود مسئله را دوباره تعریف کنیم. در این تجربه، فناوری نه به‌معنای یک ابزار پیچیده، بلکه راهی برای تبدیل اطلاعات پراکنده به شناختی جمعی بود؛ اینکه بتوان از دل تجربه‌های فردی، مسئله‌ای عمومی را

بهرتر دید.»

حفظ تجربه یک محله

» توسعه‌دهندگان فرادی بهمان»، سازمانی کوچک و محلی در شیراز، برای پروژه «کتابخانه امان» برگزیده بخش مستندسازی شد. دامان از یک کتابخانه آغاز شد، اما مسئله اصلی فقط کتاب نبود. مسئله این بود که چگونه تجربه‌ای که در فضایی محلی شکل گرفته است، ثبت شود و با تغییر افراد از بین نرود.

«محمدرضاحسین‌زاده»، نماینده بهمان، گفت: «متوجه شدیم دانشی که به‌صورت ذهنی در افراد نگه داشته می‌شود، ممکن است از دست برود. به همین دلیل، ثبت تجربه داوطلبان، بازخورد مخاطبان و مسیر شکل‌گیری فعالیت‌ها به بخشی از خود پروژه تبدیل شد.»

شکستن سکوت درباره یک مسئله پنهان

» «کانون هموفیلی ایران» برای پروژه «یک هفته کافی است»، شایسته تقدیر در بخش مستندسازی و نوآوری شد. «یک هفته کافی

شهرستان مشگین‌شهر در استان اردبیل، «سینما فانوس» با ظرفیت ۳۳۰ صندلی در شهر بندری نکنگان در استان بوشهر، «سینما فرهنگ» با سه سالن و ظرفیت ۹۰۰ صندلی در شهرستان خمینی‌شهر در استان اصفهان، «سینما ماوی» با ظرفیت ۱۹۰ صندلی در شهرستان مرزی ماکو در استان آذربایجان غربی، «سینما تفتان» با ظرفیت ۲۲۰ صندلی در شهرستان خاش در استان سیستان‌وبلوچستان، «سینما سیمرغ» با ظرفیت ۲۵۶ صندلی در سی‌سخت و «سینما هنر» با ظرفیت ۲۱۰ صندلی در یاسوج، استان کهگیلویه‌وبویراحمند، می‌شوند.

مردادماه امسال، شهردار مشگین‌شهر از بازگشایی سینما آزادگان خبر داد؛ سینمایی که در سال۱۳۷۱ افتتاح شده بود. پس از ۲۳ سال تعطیلی، فعالیت خود را از سر گرفته است. جست‌وجو در رسانه‌ها درباره دیگر سینماهای یادشده نشان می‌دهد تا نوزدهم شهریورماه امسال، سالن سینما هریاسوج

افتتاح شده، سینما ماوی در شهر مرزی ماکو مشغول فعالیت است و خبری از

فعالیت سینماهای دیگر موجود نیست.

اما با تکمیل این سینماها هم هنوز راه زیادی تا توسعه مانده است.

«حبیب ایل‌بیگی»، مدیرعامل مؤسسه سینماشهر، خردادماه امسال در

گفت‌وگو با خبرنگارآین گفته است که طبق بررسی‌های این مؤسسه در سال

نخستین کتابدار سیار زن نهاد کتابخانه‌های عمومی

«مریم داودیان»، نخستین کتابدار سیار زن نهاد کتابخانه‌های عمومی کشور، نزدیک به سه سال است مسئولیت کتابخانه سیار را بر عهده دارد. این کتابخانه که هفت روستای عباس‌آباد، شهرک عباس‌آباد، بهجت‌آباد، دثقه رضوی، احمدآباد، حسین‌آباد و تقی‌آباد در شهرستان رفسنجان و دو روستای لطف‌آباد و گیتی‌آباد در شهرستان انار خدمات ارائه می‌دهد. داودیان می‌گوید: «معمولاً هر روز به دو روستا مراجعه می‌کنیم و کتابخانه در محل‌هایی مانند مسجد یا خانه بهداشت مستقر می‌شود تا دسترسی اهالی به آن راحت‌تر باشد. کودکان، نوجوانان و بزرگسالان می‌توانند عضو کتابخانه شوند و کتاب مورد علاقه خود را به خانه ببرند.» قفسه‌های کتابخانه سیار حدود چهار هزار منبع با موضوعاتی چون تاریخ، فلسفه، ادبیات، شعر، روان‌شناسی، داستان، رمان و کتاب‌های کودک و نوجوان را در خود جای داده است. فعالیت این کتابخانه تنها به امانت‌دادن کتاب محدود نمی‌شود و برنامه‌هایی مانند نقاشی و رنگ‌آمیزی، قصه‌خوانی، جمع‌خوانی و تهیه روزنامه‌دیواری نیز برای کودکان اجرا می‌شود. داودیان می‌گوید: «وقتی به روستا می‌رویم، بچه‌ها منتظر هستند، کتاب انتخاب می‌کنند و درباره کتاب‌هایی که قبلاً خوانده‌اند، حرف می‌زنند. دیدن همین علاقه، یکی از مهم‌ترین بخش‌های این کار است.» به گفته او، هدف کتابخانه سیار فقط افزایش تعداد کتاب‌های خوانده‌شده نیست، بلکه فراهم‌کردن فرصتی برای شناسایی استعدادهای کودکان روستاست: «عدالت فرهنگی یعنی کودک روستا هم بتواند مانند کودک شهر به کتاب و فعالیت فرهنگی دسترسی داشته باشد.» او همکاری معلمان و خانواده‌ها را نیز مؤثر می‌داند و می‌گوید همراهی کتابدار، معلم و خانواده، نتیجه فعالیت کتابخانه را بهبود می‌بخشد. | اپینا